

Internationaal Zendingsgenootschap
GEMEENTE VAN ZEVENDE DAGS ADVENTISTEN
 Reformatiebeweging

ZONSONDERGANGEN			
1	vrijdag	30 juni	• 22.03 uur
	Sabbat	1 juli	• 22.03 uur
2	vrijdag	7 juli	• 22.00 uur
	Sabbat	8 juli	• 21.59 uur
3	vrijdag	14 juli	• 21.54 uur
	Sabbat	15 juli	• 21.53 uur
4	vrijdag	21 juli	• 21.46 uur
	Sabbat	22 juli	• 21.45 uur
5	vrijdag	28 juli	• 21.36 uur
	Sabbat	29 juli	• 21.35 uur
6	vrijdag	4 augustus	• 21.24 uur
	Sabbat	5 augustus	• 21.23 uur
7	vrijdag	11 augustus	• 21.11 uur
	Sabbat	12 augustus	• 21.10 uur
8	vrijdag	18 augustus	• 20.57 uur
	Sabbat	19 augustus	• 20.55 uur
9	vrijdag	25 augustus	• 20.42 uur
	Sabbat	26 augustus	• 20.40 uur
10	vrijdag	1 september	• 20.27 uur
	Sabbat	2 september	• 20.25 uur
11	vrijdag	8 september	• 20.11 uur
	Sabbat	9 september	• 20.09 uur
12	vrijdag	15 september	• 19.55 uur
	Sabbat	16 september	• 19.52 uur
13	vrijdag	22 september	• 19.38 uur
	Sabbat	23 september	• 19.36 uur
14	vrijdag	29 september	• 19.22 uur
	Sabbat	30 september	• 19.20 uur

Tijden berekend voor midden Nederland
 (De Bilt, 52° 6' 38" N, 5° 10' 54" E)

Uitgegeven door de Generale Conferentie van de
 International Missionary Society
 Seventh Day Adventist Church Reform Movement
 P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Correspondentie)
 625 West Avenue, Cedartown, GA 30125, U.S.A. (Bezoekadres)
 Tel.: (+1) 770-748-0077 Fax: (+1) 770-748-0095
 e: info@sda1844.org i: www.sda1844.org

Nederlandse vertaling en druk verzorgd door de
 Gemeente van Zevende-Dags Adventisten, Reformatiebeweging
 Middachterlaan 2, 6955 JC Ellecom, Nederland
 Tel. 0313-416 222 e: Rehoboth@ZDareformatie.org i: www.zdareformatie.org

SABBATSCHOOLLESSEN

Derde kwartaal 2017

Het leven, werk
 en onderricht van Jezus
 - Deel 9
 'Van wederopstanding tot
 wederkomst in heerlijkheid'

Voorwoord

Vele mensen en kerken zijn bekend met Jezus en prediken over Hem, door voornamelijk de gebeurtenissen naar voren te brengen, die verband houden met Zijn aardse bediening. Ze beginnen met het vertellen over Zijn geboorte, vervolgen met Zijn prediking en lijden, en eindigen met Zijn wederopstanding en hemelvaart. Daarbuiten lijkt het erop dat er niet veel te zeggen is. Maar Zijn aardse bediening was slechts een deel van Zijn grote werk voor de mensheid. Zijn bediening betreft dit alles en nog veel meer. Hiernaar verwijzend, schrijft de profeet Jesája: “Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader der eeuwigheid, Vrededorst.” Jesája 9:5. Bovendien brengt de Hebreeënbriev Zjn dienstwerk in het hemelse heiligdom naar voren als de grote Hogepriester. In andere brieven zijn er verwijzingen naar Zijn voorspraak in de hemel, waaruit duidelijk blijkt dat Zijn bediening niet eindigde bij Zijn hemelvaart. De apostel Paulus schrijft: “En buiten alle twijfel, de verborgenheid der godzaligheid is groot: God is geopenbaard in het vlees, is gerechtvaardigd in de Geest, is gezien van de engelen, is gepredikt onder de heidenen, is geloofd in de wereld, is opgenomen in heerlijkheid.” 1 Timótheüs 3:16. Zelfs deze geïnspireerde beschrijvingen tonen echter slechts een gedeelte van Zijn grootheid. De Geest der Profetie vertelt ons wat de focus van onze aandacht en overdenking dient te zijn: “Christus gekruisigd voor onze zonden, Christus opgestaan uit de dood, Christus onze voorspraak bij God; ... Zijn voorbestaan. Zijn komst de tweede keer in macht en heerlijkheid, Zijn persoonlijke waardigheid, Zijn heilige wet verheven, zijn de thema’s waar met eenvoud en kracht is stilgestaan.” –*Evangelism*, blz. 187.

Jezus Christus – Zijn karakter, offer, en dienstwerk ten behoeve van de mens – is het middelpunt van het verlossingsplan, de gehele geschiedenis, en de gehele Schrift. Profeten hebben gesproken en hoopvolle boodschappen geschreven die Hem in het middelpunt plaatsen. De geschriften van Mozes, de Psalmen, en de heilige Schrift spreekt van Hem. Lukas 24:25, 27. Hoewel de profeten meer licht hadden dan anderen, omdat zij gezegend waren met boodschappen en profetieën uit de hemel, waren zij in het bijzonder geïnteresseerd in de gebeurtenissen aangaande de Messias en studeerden diep om meer inzicht te verwerven. Zoals de apostel Petrus schrijft: “Van welke zaligheid ondervraagd en onderzocht hebben de profeten, die geprofeteerd hebben van de genade, aan u geschied; Onderzoekende, op welke of hoedanige tijd de Geest van Christus, Die in hen

was, beduidde en te voren getuigde, het lijden, dat op Christus komen zou, en de heerlijkheid daarna volgende.” 1 Petrus 1:10, 11.

Zouden wij minder moeten studeren of minder toewijding moeten hebben dan zij? Onze studie, preken, publicaties, en leven zouden allemaal gecentreerd moeten zijn in Christus. Zuster Ellen G. White schrijft: “Draag met een zekere stem een bekrachtigende boodschap. Verhef Hem, de Man van Golgotha, steeds hoger en hoger. Er is kracht in de verheffing van het kruis van Christus.

Christus dient gepredikt te worden, niet op controversiële wijze, maar bevestigend. Neem uw standpunt in zonder controversie. Laten uw woorden op geen moment onzeker zijn. Het Woord van de levende God moet het fundament zijn van ons geloof. Verzamel de sterkste bevestigende uitspraken met betrekking tot de verzoening door Christus voor de zonden van de wereld. Toon de noodzaak voor deze verzoening en vertel mannen en vrouwen dat gered kunnen worden, indien zij zich zullen bekeren en terugkeren naar hun trouw aan Gods wet. Verzamel alle bevestigingen en bewijzen die het evangelie tot de blijde boodschap van verlossing maken voor allen die Christus geloven en aanvaarden als een persoonlijke Verlosser.” –(Brief 65, 1905) *Evangelism*, blz. 187.

“Meer mensen dan we denken verlangen ernaar om de weg naar Christus te vinden. Zij die de laatste boodschap van genade prediken, dienen in gedachten te houden dat Christus verhoogd moet worden als toevluchtsoord van de zondaar. Sommige predikers denken dat het niet nodig is om bekeerling en geloof te prediken; ze beschouwen het als vanzelfsprekend dat hun toehoorders bekend zijn met het evangelie, en dat zaken van een andere aard naar voren gebracht moeten worden om hun aandacht vast te houden. Maar veel mensen zijn helaas onwetend met betrekking tot het verlossingsplan; zij hebben meer onderricht nodig over dit uiterst belangrijke onderwerp dan welk ander. –*Gospel Workers*, blz. 158.

We zijn geïnspireerd door het bestuderen van “Het leven, werk en onderricht van Jezus” in verscheidene eerdere kwartalen. Wij willen deze serie afsluiten met de laatste taferelen van Zijn leven op aarde, Zijn hemelse bediening en Zijn tweede komst. Mogen deze lessen tot grote zegen zijn voor iedere gelovige die verlangend wacht op de terugkeer van de Heiland.

–*De broeders en zusters van de Generale Conferentie*

Inhoudsopgave

Voorwoord.....	1
1. Een grote verrassing.....	5
2. Van wanhoop naar blijdschap	11
3. Verschijning en opdracht	18
4. Zalig zijn zij die geloven	24
5. Bij het meer van Tiberias	29
6. Weid Mijn schapen.....	34
7. ‘Gaaf, predikt het Evangelie’	40
8. De doop van de Heilige Geest.....	46
9. ‘Ik vaar op naar Mijn Vader’	52
Zendingsbericht uit Zuidoost-Azië.....	58
10. De Profeet die komen zou	59
11. De overste Herder	66
12. De toereikendheid van Christus’ verzoening	72
13. De Zaligmaker	79
14. God in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende.....	85
Zonsondergangen	92

-
- **De sabbatschoollessen worden uitgegeven door:** De Generale Conferentie van de International Missionary Society Seventh Day Adventist Church Reform Movement
P.O. Box S, Cedartown, GA 30125, U.S.A.
e-Mail: info@sda1844.org
Tel. +1 770-748-0077 – Fax +1 770-748-0095
 - **Auteur van dit kwartaal:**
Antonino Di Franca
 - **Revisie en supervisie van de inhoud:**
De Predikersafdeling van de Generale Conferentie
 - **Nederlandse vertaling, vormgeving en druk:**
Gemeente van Zevende-Dags Adventisten, Reformatiebeweging.
Middachterlaan 2 – 6955 JC – Ellecom – Nederland
e-Mail: Rehoboth@ZDAreformatie.org
Tel. +31 (0)313-416 222 (op werkdagen van 08.30u. tot 12.30u.)
 - **Abonnementen:** Jaarlijks wordt in het najaar een bestelformulier uitgegeven, waarop u kunt aangeven dat u dat komend jaar de sabbatschoollessen wilt ontvangen. De prijs voor een jaarabonnement staat op dat formulier vermeld. Betaling dient te geschieden door middel van een factuur, welke u automatisch krijgt toegestuurd vanuit zendingshuis ‘Rehoboth’. Op het formulier kunt u overigens aangeven of u alles in één keer wilt betalen of per kwartaal.
 - **Digitale sabbatschoollessen:** De Nederlandse versie kunt u te allen tijde gratis in pdf-formaat downloaden via de website van het Nederlandse veld: www.zdareformatie.org
Lessen in het Engels, Spaans en Frans zijn in hetzelfde pdf-formaat gratis te downloaden via de officiële website van de Generale Conferentie: www.sda1844.org en/of de website van de Amerikaanse Unie <http://www.sda1914.org/pcat.cl/SabbathSchool>
 - **Gebruikte Bijbelvertaling:** Om de leesbaarheid bij de studie van de Sabbatschoollessen te vergroten, maken wij per 4^e kwartaal 2017 bij de versie met Bijbelteksten gebruik van de *Herziene Statenvertaling*. Ons eigen uitgangspunt en advies blijft echter om bij Bijbelstudies te allen tijde de Statenvertaling er naast te houden, omdat de oorspronkelijke Statenvertaling onze leidraad blijft bij het verdedigen van onze geloofsprincipes.

De extra sabbatschool collecte is bestemd voor Indonesië

Dat uw gave uw vrijgevigheid mag weerspiegelen en uw liefde voor zielen!

1^e Les

Sabbat 1 juli 2017

Sabbatbegin 22.03^u ↔ 22.03^u

Een grote verrassing

“ ‘Wat zoekt gij de levende bij de doden? Hij is hier niet maar Hij is opgewekt. ...’ [...] Hij is opgestaan! Hij is opgestaan! De vrouwen herhalen de woorden steeds weer. Nu hebben zij de specerijen voor de zalving niet nodig. De Heiland leeft. Hij is niet dood. Nu herinneren zij zich dat Hij, toen Hij sprak over Zijn dood, gezegd had dat Hij weer zou opstaan. Wat een dag is dit voor de wereld! Haastig verlaten de vrouwen het graf ‘met vrees en grote blijdschap, en liepen haastig voort om het Zijn discipelen te berichten.’ ” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 658.

Bij het graf

1. **Wat hadden de gelovige vrouwen gepland te doen, nadat zij na de kruisiging de uren in sabbatsrust hadden doorgebracht? Wanneer gingen zij naar het graf om het lichaam van Jezus te balsemen? Markus 16:1, 2; Johannes 20:1, eerste gedeelte.**

“De vrouwen die bij het kruis van Christus hadden gestaan, wachtten en waakten tot de uren van de Sabbat voorbij waren. Heel vroeg op de eerste dag van de week gingen zij op weg naar het graf, terwijl zij kostbare specerijen meenamen om het lichaam van de Heiland te zalven. Zij dachten er niet aan dat Hij uit de doden zou opstaan. Hun hoop was verdwenen en het was nacht in hun hart. Onder het lopen

spraken ze over Christus' werken van barmhartigheid en Zijn woorden vol troost. Maar zij dachten niet aan Zijn woorden: 'Ik zal u weerzien.' (Johannes 16:22)" –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 657.

- 2. Welke machtige gebeurtenis vond plaats wat de vrouwen zich nooit konden voorstellen? Wat zagen zij toen zij bij het graf kwamen om het lichaam van Jezus met kruiden te zalven? Matthéüs 28:2, eerste gedeelte.**

“Onkundig van wat juist op dat ogenblik plaatsvond, naderden zij de tuin, terwijl zij zeiden: ‘Wie zal ons de steen afwentelen van de ingang van het graf? Hoewel zij wisten dat zij de steen niet konden verwijderen, gingen zij toch verder. Plotseling werd de hemel verlicht door een heerlijkheid die niet het gevolg van was de opkomende zon. De aarde beefde. Zij zagen dat de grote steen was weggerold. Het graf was leeg.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 657.

“Zeer vroeg in de morgenstond van de eerste dag der week, als het begon te lichten, gingen er heilige vrouwen naar het graf, specerijen met zich brengende, om het lichaam van Jezus te balsemen. Zij vonden de zware steen van de deur van het graf afgewenteld, en het lichaam van Jezus niet daar. Hun harten bestierven in hen, want zij vreesden dat hun vijanden het lichaam weggenomen hadden.” –*Eerste geschriften*, blz. 219.

Een verbazingwekkende wending

- 3. Welk nieuws bracht de engel de angstige vrouwen? Waartoe nodigde hij hen uit te doen om hetgeen hij zei te bevestigen? Markus 16:5; Matthéüs 28:5, 6.**

“Er straalde een licht rondom het graf, maar het lichaam van Jezus was er niet. Terwijl zij daar draaiden, zagen ze opeens dat zij niet alleen waren. Een jonge man in een blinkend gewaad zat naast het graf. Het was de engel die de steen had weggerold. Hij verscheen in menselijke gedaante om deze vrienden van Jezus geen schrik aan te jagen. Toch omstraalde hem nog het licht van de hemelse heerlijkheid en de vrouwen waren bang. Zij stonden op het punt de vlucht te nemen, toen de woorden van de engel hen weerhielden. ‘Weest gij niet bevreesd,’ zei hij, ‘want ik weet dat gij Jezus zoekt, de gekruisigde. Hij is hier niet, want Hij is opgewekt gelijk Hij gezegd heeft; komt, ziet de plaats waar Hij gelegen heeft. En gaat terstond op en zegt Zijn discipelen, dat Hij is opgewekt uit de doden.’ ” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 657.

- 4. Welk goed nieuws van de opstanding kregen de verschrikte vrouwen te horen? Op welke overtuigende wijze gaven de engelen hen de boodschap? Lukas 24:5-7.**

“Weer keken zij in het graf en weer hoorden zij dat geweldige nieuws. Dar is nog een engel in menselijke gedaante en deze zegt: ‘Wat zoekt gij de levende bij de doden? Hij is hier niet maar Hij is opgewekt. Herinnert u hoe Hij, toen Hij nog in Galiléa was, tot u gesproken heeft zeggende dat de Zoon des mensen moest overgeleverd worden in de handen van zondige mensen en gekruisigd worden en ten derden dage opstaan.’ ” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 657, 658.

- 5. Welke plotselinge verandering kwam er in de gedachten van de vrouwen? Met welke vreugdevolle opdracht verlieten zij het graf? Matthéüs 28:8; Lukas 24:9.**

“Hij is opgestaan! Hij is opgestaan! De vrouwen herhalen de woorden steeds weer. Nu hebben zij de specerijen voor de zalving niet nodig. De Heiland leeft, Hij is niet dood. Nu herinneren zij zich dat Hij, toen Hij sprak over Zijn dood, gezegd had dat Hij weer zou opstaan. Wat een dag is dit voor de wereld! Haastig verlaten de vrouwen het graf ‘met vrees en grote blijdschap, en liepen haastig voort om het Zijn discipelen te berichten.’ ” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 658.

Menselijke reacties

- 6. Hoe reageerden de discipelen toen zij het door de vrouwen gebrachte nieuws hoorden? Wat deden Petrus en Johannes echter? Tot welke conclusie kwam Johannes toen hij het bewijs zag? Lukas 24:11, 12; Johannes 20:3, 8.**

“De discipelen haastten zich naar het graf, en vonden alles zoals Maria hun had gezegd. Zij zagen de windsels en de zweetdoek maar vonden hun Heer niet. Toch was zelfs hier een bewijs dat Hij was opgestaan. [...] Johannes zag het en geloofde. Hij begreep nog niet de Schrift, dat Christus uit de doden moest opstaan, maar nu herinnerde hij zich de woorden van de Heiland, toen Hij Zijn opstanding had voorgezegd. [...] Toen de machtige engel naar het graf afdaalde, voegde een andere engel zich bij hem die met zijn groep de wacht had gehouden over het lichaam van de Heer. Terwijl de engel uit de hemel de steen wegrolde, ging de andere engel het graf binnen en maakte de doeken rondom het lichaam van Jezus los. [...] In al zijn

werk zijn orde en volmaaktheid zichtbaar.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 658.

7. **Wat bleef Maria doen, ondanks het goede nieuws dat haar door de engel was gegeven? Waarom herkende zij de Meester niet toen Hij voor het eerst sprak met haar? Johannes 20:13-15.**

“Maria had Johannes en Petrus naar het graf gevolgd. Toen zij naar Jeruzalem waren teruggekeerd, bleef zij achter. Terwijl zij naar binnen in het lege graf keek, vervulde droefheid haar hart. In het graf zag zij de twee engelen, één aan het hoofdeinde en één aan het voeteneinde van de plaats waar Jezus had gelegen. ‘Vrouw, waarom weent gij?’ vroegen zij haar. ‘Omdat ze mijn Heer weggenomen hebben.’ Antwoordde zij, ‘en ik weet niet waar zij Hem neergelegd hebben.’ Toen wendde zij zich af, zelfs van de engelen, met de gedachte dat zij iemand moest vinden die haar zou kunnen zeggen wat er met het lichaam van Jezus was gedaan. Een andere stem sprak haar aan: ‘Vrouw, waarom weent gij? Wie zoekt gij?’ Met ogen vol tranen zag Maria de gedaante van een man en in de mening dat het de tuinman was, zei zij: ‘Heer, als gij Hem hebt weggedragen, zeg mij dan waar gij Hem hebt neergelegd en ik zal Hem wegnemen.’” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 658, 659.

Het goddelijk plan in actie

8. **Wat beseftte zij toen Jezus haar bij naam toespraak? Welke boodschap gaf Hij haar voor Zijn discipelen? Johannes 20:16, 17.**

“Ineens wist zij dat het geen vreemdeling was die haar aansprak en toen zij zich omkeerde zag ze haar levende Christus voor zich. In haar blijdschap vergat zij dat Hij gekruisigd was geweest. Zij snelde naar Hem toe alsof ze Zijn voeten wilde omhelzen en zei: ‘Rabboeni.’ Maar Christus hief Zijn hand op en zei: Houd Mij niet vast. [...] Jezus weigerde de eer van Zijn volk te aanvaarden alvorens Hij de verzekering had dat de Vader Zijn offer had aangenomen. Hij steeg op naar de hemel en kreeg van God Zelf de verzekering dat Zijn verzoening voor de zonden van de mensen voldoende was geweest en dat door Zijn [bloed] iedereen eeuwig leven kon ontvangen.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 659.

9. Welke boodschap voor de discipelen herhaalde Jezus bij de vrouwen? Matthéüs 28:9, 10.

“Sinds de dood van Christus ging Petrus gebukt onder wroeging. Zijn schandelijke verloochening van de Heer en de blik van de Heiland vol liefde en smart stonden hem steeds voor de Geest. Van alle discipelen had hij het zwaarst geleden. Nu krijgt hij de verzekering dat zijn berouw aanvaard en zijn zonde vergeven is. Hij wordt met name genoemd.

‘Zegt zijn discipelen en Petrus, dat Hij u voorgaat naar Galiléa; daar zult gij Hem zien.’ Alle discipelen hadden Jezus in de steek gelaten en de oproep Hem weer te ontmoeten omvat allen. Hij heeft ze niet verworpen. Toen Maria Magdalena hen vertelde dat zij de Heer had gezien, herhaalde zij de oproep voor de ontmoeting in Galiléa. Nog een derde maal kregen zij deze boodschap. Nadat Jezus naar de Vader was opgevaren, verscheen Hij aan de andere vrouwen met de woorden: [...] ‘Weest niet bevreesd. Gaat heen en bericht Mij

broeders dat zij naar Galiléa gaan en daar zullen zij Mij zien.’ ”
–*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 660.

Voor verdere studie

“Hoeveel mensen doen hetzelfde als de discipelen gedaan hebben! Hoeveel mensen laten de wanhopige roep van Maria horen: ‘Zij hebben mijn Heer weggenomen ... en ik weet niet waar zij Hem neergelegd hebben!’ Tot hoevelen zouden de woorden van de Heiland kunnen worden gesproken: ‘Waarom weent gij? Wie zoekt gij?’ Hij is dicht bij hen, maar hun door tranen verblinde ogen herkennen Hem niet. Hij spreekt tot hen zonder dat zij het verstaan. [...]

Terwijl de Heiland Zich in Gods tegenwoordigheid bevond en gaven voor Zijn gemeente in ontvangst nam, dachten Zijn discipelen aan het lege graf en treurden en weenden. Terwijl het voor heel de hemel een dag vol vreugde was, was het voor de discipelen een dag vol onzekerheid, verwarring en verslagenheid. Het feit dat zij het getuigenis van de vrouwen niet geloofden laat zien hoe zwak hun geloof geworden was. Het bericht over de opstanding van Christus was zo heel anders dan wat zij hadden verwacht dat zij het niet konden geloven. Zij meenden dat het te goed was om waar te zijn.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 661, 659.

2^e Les

Sabbat 8 juli 2017

Sabbatbegin 22.00^u ↔ 21.59^u

Van wanhoop naar blijdschap

“Als de discipelen nagelaten hadden om aan te dringen op hun uitnodiging, dan hadden zij niet geweten dat hun Reisgenoot niemand anders was dan de herrezen Heer. Christus legt Zijn gezelschap nooit aan iemand op. Hij stelt Zijn interesse in hen waarvan Hij weet dat zij Hem nodig hebben. Maar als zij onverschillig en achteloos doorlopen, zij nooit denken aan de hemelse Gast of aan Hem vragen bij hen te blijven, dan gaat Hij voorbij. Zodoende lijden velen een groot verlies; zij kennen Christus niet beter dan de discipelen, toen Hij met hen onderweg liep en sprak.” –(Manuscript 113, 1897) *Christ Triumphant*, blz. 296.

Een lopend gesprek

1. **Waarheen waren twee discipelen onderweg tegen het einde van de opstandingsdag? Wat was het onderwerp van hun gesprek? Lukas 24:13, 14.**

“Laat in de middag van de opstandingsdag waren twee discipelen op weg naar Emmaüs, een stadje ongeveer dertien kilometer van Jeruzalem. Deze discipelen namen geen vooraanstaande plaats in het werk van Christus in, maar geloofde oprecht in Hem. Zij waren naar de stad gekomen om het Pascha te vieren en waren verslagen door de gebeurtenissen die onlangs plaats hadden gevonden. Zij hadden het nieuws van die morgen gehoord over het wegnemen van Christus’ lichaam uit het graf en ook het bericht van de vrouwen die de engelen hadden gezien en Jezus hadden ontmoet. Nu gingen zij terug naar huis om te mediteren en te bidden. Verdrietig praatten zij onder het lopen over het verhoor en de kruisiging. Nooit eerder waren zij zo ontmoedigd geweest. Zonder hoop en geloof liepen zij daar in de schaduw van het kruis.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 662.

Een onbekende reisgenoot

2. **Wie benaderde hen terwijl zij met elkaar spraken? Wat vroeg Hij hen? Lukas 24:15-17.**

“... Zij waren zozeer door hun somberheid en teleurstelling in beslag genomen dat zij Hem niet nauwkeurig opnamen. Zij vervolgden hun gesprek en gaven uiting aan de twijfel die in hen leefde. Ze spraken over de lessen die Christus had gegeven en die zij niet schenen te

kunnen bevatten. Terwijl zij spraken over wat er gebeurd was, wilde Jezus hen graag troosten. Hij had hun droefheid gezien en begreep hun tegenstrijdige, verwarde gevoelens waardoor zij waren gaan denken: Kan deze Mens die Zich zo heeft laten vernederen, wel de Christus zijn? Zij konden hun smart niet bedwingen en weenden. Jezus wist dat hun hart in liefde naar Hem uitging en verlangde ernaar hun tranen af te wissen en hen met vreugde en dank te vervullen. Maar eerst moest Hij hun een les leren die zij nooit meer zouden vergeten.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 662.

Verbijstering en onzekerheid

- 3. Hoe reageerde Kléopas op Jezus' vragen? Wat werd aangetoond door zijn versie van de gebeurtenissen die hadden plaatsgevonden? Lukas 24:18-21, eerste gedeelte.**

“Na de dood van Christus waren de discipelen nagenoeg geheel door moedeloosheid overmand. Hun Meester was verworpen, veroordeeld en gekruisigd. [...] De zon der hoop was voor de discipelen ondergegaan, en hun harten waren in duisternis gehuld. Meermalen herhaalden zij de woorden: ‘Wij echter leefden in de hoop, dat Hij het was, die Israël verlossen zou.’ (Lukas 24:21) Eenzaam en met een bezwaard hart herinnerden zij zich Zijn woorden: ‘Want indien zij dit doen aan het groene hout, wat zal met het dorre geschieden?’ (Lukas 23:31)” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 19.

“Zij zagen niet in dat het laatste deel van Zijn onderhoud evenzeer in vervulling zou gaan als het eerste deel en dat Hij op de derde dag weer zou opstaan. Hieraan hadden zij moeten denken. De priesters en oversten ... [waren] het niet vergeten. ‘De volgende dag, dat is na de voorbereiding, kwamen de overpriesters en Farizeeën gezamenlijk tot Pilatus en zij zeiden: Heer, wij hebben ons herinnerd dat die verleider bij Zijn leven gezegd heeft: Na drie dagen word Ik opgewekt.’

(Matthéüs 27:62, 63) Maar de discipelen hadden niet aan deze woorden gedacht.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 663.

4. Was de verschijning van de engelen en hun boodschap over de wederopstanding overtuigend voor deze discipelen? Lukas 24:21, laatste gedeelte-24.

“Veel mensen, vooral zij die pas met hun christelijke loopbaan begonnen zijn, worden van tijd tot tijd geplaagd door gedachten die twijfel zaaien. Er zijn in de Bijbel veel dingen die ze niet kunnen verklaren of kunnen begrijpen en deze dingen worden door satan gebruikt om hun geloof in de Schrift als een goddelijke openbaring te doen wankelen. Zij vragen zich af: ‘Hoe kan ik weten dat ik op de juiste weg ben? Als de Bijbel echt het Woord van God is, hoe kan ik dan bevrijd worden van deze twijfel en van deze problemen?’ ” –*Schreden naar Christus*, blz. 127.

“Terwijl u beraadslaagt met al uw angsten en twijfels, of alles probeert op te lossen wat u niet helder kunt zien voordat u geloof heeft, zullen uw problemen alleen maar toenemen en erger worden. Wanneer u tot God komt, terwijl u zich hulpeloos en afhankelijk voelt, zoals u daadwerkelijk bent, en in nederig, vertrouwend gebed uw behoeften bekend maakt aan Hem wiens kennis oneindig is, ... kan en zal Hij Zich bekommeren om uw roep, en licht doen schijnen in uw hart en overal om u heen; door oprecht gebed wordt uw ziel in verbinding gebracht met de geest van de Oneindige.... U voelt misschien niet Zijn zichtbare aanraking, maar Zijn hand is in medelijdende tederheid en liefde op u.” –*Gospel Workers* (1892), blz 204, 205.

De geest openen naar de profetie en de vervulling daarvan

5. **Wat deed Jezus om deze verwarde discipelen te helpen de profetieën over Zijn dood en opstanding te begrijpen, zonder te laten zien wie Hij was? Lukas 24:25-27.**

“Christus begon bij Mozes, als het begin van de Bijbelse geschiedenis, en legde hen uit wat in al de Schriften over Hem geschreven was. [...] Zij moesten echter eerst het getuigenis begrijpen dat door de zinnebeelden en profetieën van het Oude Testament over Hem was gezegd. [Hierop moest hun geloof gegrondvest worden.] Christus deed geen wonder om hen te overtuigen, maar begon als eerste taak de Schriften te verklaren. [...] Nu toonde Hij hen aan uit de profetieën dat juist deze dood het krachtigste bewijs was voor hun geloof. [...] In het Oude Testament wordt de Heiland even duidelijk geopenbaard als in het Nieuwe Testament. Het licht uit het profetische verleden bestraalt het leven van Christus en de leerstellingen van het Nieuwe Testament met helderheid en schoonheid. De wonderen van Christus vormen een bewijs van Zijn goddelijkheid, maar een veel krachtiger bewijs van het feit dat Hij de Verlosser van de wereld is vinden wij als wij de profetieën van het Oude met de geschiedenis van het Nieuwe Testament vergelijken.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 663, 664.

“Blijf bij ons”

6. **Waar toe nodigden de discipelen – zeer geraakt door Jezus’ uitleggingen – Hem uit, gezien het al laat was geworden? Wanneer herkenden zij Hem? Welk bijzonder voorrecht was voor hen? Lukas 24:28-31, eerste gedeelte.**

“ ‘Blijf bij ons,’ zeiden zij. Het was alsof Hij hun uitnodiging niet wilde aanvaarden, maar zij drongen er bij Hem op aan met de woorden: ‘Het is tegen de avond en de dag is reeds gedaald.’ Christus gaf gehoor aan dit verzoek en ging naar binnen om bij hen te blijven. Als de discipelen niet verder hadden aangedrongen, zouden zij niet hebben geweten dat hun reisgenoot de opgestane Heer zelf was. Christus dringt Zijn tegenwoordigheid nooit aan iemand op. Hij stelt belang in mensen die Hem nodig hebben. Met vreugde zal Hij het eenvoudigste huis binnengaan en het deemoedige hart verblijden. Maar als iemand te onverschillig is om aan de hemelse Gast te denken of Hem te vragen bij hen te blijven, gaat Hij verder. Op deze wijze lijden velen een groot verlies. Zij kennen Christus niet beter dan de discipelen, toen Hij met hen onderweg was.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 665.

Boodschappers van de wederopstanding en hoop

- 7. Wat gebeurde er op het moment dat zij Hem herkenden? Hoe verrast waren zij hierdoor en wat deden zij als gevolg daarvan? Lukas 24:31, laatste gedeelte-33, 35.**

“Zij laten het eten onaangeroerd en gaan vol blijdschap dadelijk dezelfde weg terug die zij gekomen zijn om aan de discipelen in de stad het nieuws mee te delen. [...] Zij zien en weten niet dat zij beschermd worden door Hem die met hen langs deze weg is gegaan. Met hun staf in de hand haasten zij zich verder, terwijl zij vlugger zouden willen vorderen dan het geval is. [...] Soms hardlopend, soms al struikelend, haasten zij zich verder, terwijl hun onzichtbare Metgezel heel de weg dicht naast hen gaat. [...] [Hun harten springen van vreugde.] [...] Christus is een levende Heiland. Niet langer treuren zij over Hem als over een dode. Christus is opgestaan – telkens weer

herhalen zij dit. Deze boodschap moeten zij aan de treurende brengen. Zij moeten hen dit geweldige verhaal vertellen van de tocht naar Emmaüs. Zij moeten het vertellen aan de mensen die zich onderweg bij hen voegen. Zij hebben de belangrijkste boodschap die ooit aan de wereld is verkondigd, een blijde boodschap waarvan de hoop van het mensdom voor altijd afhankelijk van is.” – *Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 665, 666.

Voor verdere studie

“Terwijl Christus uitging van de profetie gaf Hij aan Zijn discipelen een juiste voorstelling van wat Hij als mens moest zijn. Zij verwachtten een Messias die de troon en koninklijke macht zou verkrijgen in overeenstemming met de verlangens van mensen. Dit was misleidend. [...] Christus wilde dat de gedachten van Zijn discipelen in alle opzichten zuiver en waar zouden zijn. Zij moesten zoveel mogelijk begrijpen van de lijdensbeker die Hij had moeten drinken. Hij liet hen zien dat de ontzagwekkende strijd die zij nog niet konden verstaan de vervulling was van het verbond dat voor de grondlegging der wereld was gemaakt. Christus moest sterven, zoals elke overtreder van de wet moet sterven als hij in zonde blijft leven. Dit alles moest gebeuren, maar het zou niet uitlopen op een nederlaag, maar op een heerlijke, eeuwige overwinning. Jezus vertelde hen dat alles gedaan moest worden om de wereld van zonde te redden.” – *Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 664.

“De waarheden die zij maar vaag onderscheidden hadden, staan nu geopenbaard in een overvloed van licht. Precies de dingen die Hij hen verteld had, waren vervuld. Geloof begint te herleven. Hun harten kloppen met een sterke en vernieuwde hoop terwijl zij ijverig luisteren naar de heldere, eenvoudige woorden van hun onbekende reisgenoot. Verbaasd bemerken zij hoe hun beladen harten lichter worden; en terwijl zij denken aan Jezus, aan alles wat Hij was voor hen, aan al het leed dat Hij onderging, vloeien hun tranen vrij. Hun vertrouwen was niet misplaatst.” – *Signs of the Times*, 20 januari, 1888.

Verschijsning en opdracht

“Christus gaf geen kerkelijk recht om zonden te vergeven of aflaten te verkopen, zodat de mensen konden zondigen zonder Gods misnoegen op te wekken; ook gaf Hij Zijn dienstknechten niet de vrijheid om een gave of koopsom aan te nemen als bedekking voor de zonde om aan verdiende berisping te ontsnappen. Jezus gaf Zijn discipelen de opdracht om in Zijn naam vergeving van zonden te prediken onder alle volken; maar zij hadden zelf niet de macht om ook maar een enkele smet van zonde van de kinderen van Adam weg te nemen.... Wie de aandacht van de mensen zou vestigen op zichzelf als iemand, die macht gekregen heeft om zonden te vergeven, roept Gods toorn over zichzelf op, want hij wendt de mensen af van God in de hemel die zonden vergeeft, om deze te richten op een zwakke, dwalende sterveling (3SP 245, 246).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 1151.

Boodschappers brengen verrassend nieuws

1. **Waar spraken de andere discipelen over op het moment dat de twee discipelen in Jeruzalem aankwamen met het goede nieuws? Lukas 24:33-35.**

“Bij het bereiken van Jeruzalem gaan de twee discipelen door de oostelijke poort die bij feestelijke gelegenheden ’s nachts geopend is. De huizen zijn donker en stil, maar de reizigers spoeden zich door de nauwe straten bij het licht van de opkomende maan. Zij gaan naar de opperzaal waar Jezus de uren van de laatste avond heeft doorgebracht. Zij weten dat zij hier de broeders zullen vinden. Hoewel het laat is, weten zij dat de discipelen niet zullen gaan slapen eer zij zekerheid hebben over wat met het lichaam van hun Heer is gebeurd. Zij vinden de deur van het vertrek zorgvuldig toegesloten. Zij kloppen om binnengelaten te worden maar er komt geen antwoord. Alles blijft stil. Dan noemen zij hun

namen. Voorzichtig wordt de deur geopend en zij gaan naar binnen. Onzichtbaar treedt iemand anders met hen naar binnen. Dan wordt de deur weer goed gegrendeld om spionnen buiten te houden.

De reizigers treffen een verwonderde opwinding aan. De stemmen van de aanwezigen verheffen zich in lof en dank met de woorden: 'De Heer is waarlijk opgewekt en is aan Simon verschenen.' Dan vertellen de beide reizigers, nog hijgend van de haast die zij gemaakt hebben, het wondere verhaal hoe Jezus hun is verschenen." –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 667.

De herrezen Verlosser verschijnt

- 2. Welke begroeting hoorden zij, toen de discipelen met elkaar spraken? Wie verscheen temidden van hen? Welk effect had Zijn aanwezigheid? Lukas 24:36, 37.**

“Zij zijn net klaar en sommigen zeggen dat ze het niet kunnen geloven, want het klinkt te goed om waar te zijn. Dan staat plotseling iemand anders voor hen. Ieders oog is op de Vreemdeling gericht. Niemand heeft aangeklopt om binnengelaten te worden. Er is geen voetstap gehoord. De discipelen schrikken op en vragen zich af wat dat wil zeggen. Dan horen zij een stem die geen andere is dan die van hun Meester. Helder en duidelijk komen de woorden van Zijn lippen: 'Vrede zij u!' 'En zij werden ontzet en verschrikt en meenden een geest te aanschouwen.' 'En zij werden ontzet en verschrikt en meenden een geest te aanschouwen.' ” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 667.

- 3. Wat deed Jezus om hen te overtuigen dat Hij echt uit de dood was opgestaan? Hoe veranderde hun gedachtes nadat zij Zijn wonden hadden gezien? Lukas 24:38-40; Johannes 20:20, 21, eerste gedeelte.**

“Zij zagen de handen en voeten, geschonden door de wrede spijkers. Zij herkenden Zijn stem die was als geen andere die zij ooit hadden gehoord. [...] Geloof en blijdschap kwamen in plaats van ongelof en met gevoelens waarvoor geen woorden waren erkenden zij hun opgestane Heiland. [...] En bij Zijn eerste verschijning aan de discipelen na Zijn opstanding sprak de Heiland tot hen: ‘Vrede zij u.’ Jezus staat altijd klaar om vrede te brengen aan zielen die gebukt gaan onder twijfel en vrees.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 668.

“Dit is het verlossingswerk... Christus is de overwinnaar! Dat is het goede nieuws. Wij worden behouden door Zijn verdiensten en niet door eigen werken... Onze Here Jezus Christus zei: ‘Vrede zij u! Zie Mijn handen.’ Daarmee bedoelde Hij: ‘Zie, o mens, Ik ben het, Ik alleen, die uw zonden heb weggenomen en u heb vrijgekocht, zodat u nu vrede kunt hebben.’ ” –*De grote strijd*, blz. 140.

Belofte van de toekomstige wederopstanding

- 4. Wat laat Jezus' wederopstanding zien over de toekomstige wederopstanding van de verlostten? Wat gebeurt er met hun identiteit? Zal het intact blijven zodat ze herkenbaar zijn voor hun vrienden en geliefden? 1 Korinthe 13:12; 1 Johannes 3:2.**

“De opstanding van Jezus was een zinnebeeld van de laatste opstanding van allen die in Hem zijn ontslapen. De discipelen waren vertrouwd met het gelaat, het gedrag en de stem van de opgestane Heiland. Zoals Jezus uit het graf is opgestaan, zullen zij, die in Hem ontslapen zijn, weer opstaan. Wij zullen onze vrienden herkennen zoals de discipelen

Jezus hebben gekend. Het kan zijn dat zij misvormd, ziek, of mismaakt zijn geweest in dit sterfelijk leven en dat zij opstaan in volmaakte gezondheid en met een volmaakte gestalte; maar ook in hun verheerlijkt lichaam blijft hun persoonlijkheid volledig bewaard. Dan zullen wij kennen zoals wij gekend zijn. (1 Korinthe 13:12) In het gelaat dat straalt van licht dat komt van het gelaat van Jezus zullen wij de trekken herkennen van hen die wij liefhebben.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 668.

De profetieën uitleggen

- 5. Wat vertelde Jezus Zijn discipelen om hen te overtuigen dat Zijn dood niet iets raars en onverwachts was? Wat begonnen zij te begrijpen? Lukas 24:44-48.**

“Toen Jezus aan Zijn discipelen verscheen, herinnerde Hij hen aan de woorden die Hij voor Zijn dood tot hen had hesproken, dat alles vervuld moest worden wat in de wet van Mozes, in de profeten en de Psalmen van Hem geschreven stond. [...] De discipelen begonnen de aard en uitgestrektheid van hun werk te beseffen. Zij moesten aan de wereld de machtige waarheden die Christus hen had toevertrouwd, meedelen. De gebeurtenissen tijdens Zijn leven, Zijn dood en de opstanding, de profetieën die op deze gebeurtenissen heenwezen, de heiligheid van Gods wet, de verborgenheden van het verlossingsplan, de macht van Jezus om de zonden te vergeven, van al deze dingen waren zij getuigen en zij moesten deze aan de wereld bekendmaken. Zij moesten het evangelie van vrede en zaligheid door bekering en de macht van de Heiland verkondigen.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 668, 669.

De gave om te dienen

6. **Welke bijzondere gave heeft de Heer hun gegeven? Hoe dient het verlenen van dit heilige vertrouwen te worden begrepen? Johannes 20:22.**

“De Heilige Geest was nog niet in volheid gemanifesteerd, want Jezus was nog niet verheerlijkt. De overvloedige uitstorting van de Geest vond plaats na de hemelvaart van Christus. [...] Maar de Geest werd nu met een bijzondere bedoeling gegeven. Eer de discipelen hun officiële taak in verband met de gemeente konden verrichten, blies Christus Zijn Geest op hen. Hij vertrouwde hun de meest geheiligde waarheid toe en wilde hen doordringen van het feit dat dit werk zonder de Heilige Geest niet gedaan kon worden.

De Heilige Geest is de adem van het geestelijk leven in de ziel. Deel hebben aan de Geest betekent deel te hebben aan het leven van Christus. Wie dit ontvangt, wordt bekleed met de eigenschappen van Christus. Alleen zij die op deze wijze door God worden onderwezen, in wie de Geest werkt en in wie het leven van Christus tot uiting komt, mogen als Zijn vertegenwoordigers optreden om de gemeente te dienen.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 669.

7. **Wat zei Jezus over zonden vergeven? Waren de discipelen persoonlijk gemachtigd om de zonden van mensen te vergeven? Johannes 20:23.**

“Christus gaf geen kerkelijk recht om zonden te vergeven of aflaten te verkopen, zodat de mensen konden zondigen zonder Gods misnoegen op te wekken; ... [...] Jezus gaf Zijn discipelen de opdracht om in Zijn naam vergeving van zonden te prediken onder alle volken; maar zij hadden zelf niet de macht om ook maar een enkele smet van zonde van de kinderen van Adam weg te nemen.... (3SP 245, 246)” –*Bijbelcommentaar*, blz. 425.

“... Op de gemeente als organisatie legt Hij de verantwoordelijkheid voor de afzonderlijke leden. De gemeente heeft een verplichting jegens hen die in zonde vallen om te waarschuwen, te onderrichten en zo mogelijk te herstellen. [...] Laat niemand zichzelf bedriegen. Noem de zonde bij haar ware naam. Verkondig wat God heeft gezegd over liegen, sabbatschenden, stelen, afgoderij en elk ander kwaad. Wie dergelijke dingen bedrijven, zullen het koninkrijk Gods niet beërven. Als zij in de zonde volharden, wordt het oordeel dat u namens Gods Woord over hen uitspreekt door God bekrachtigd. Door de zonden te kiezen, verloochenen zij Christus. De gemeente moet tonen dat zij hun daden niet goedkeurt. Anders zou zij haar Heer oneer aandoen.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 669.

Voor verdere studie

“De daad van Christus door op hen te blazen en hen de Heilige Geest te geven, hen Zijn vrede te schenken, was als enkele druppels alvorens de plasregen gegeven zou worden op het Pinksterfeest. Jezus doordrong Zijn discipelen van dit feit, dat naarmate zij verder zouden gaan met het werk dat hun was toevertrouwd, zij steeds beter de aard van het werk zouden begrijpen en de manier waarop het koninkrijk van Christus op aarde zou worden opgericht, beter zouden vatten. Zij waren aangewezen als getuigen van de Heiland; zij moesten getuigen wat zij van Zijn opstanding gezien en gehoord hadden; zij moeten de genadige woorden herhalen, die van Zijn lippen waren gekomen. Zij kenden Zijn heilig karakter; Hij was als een engel die in de zon stond zonder schaduw te werpen. Het was het heilige werk der apostelen om het vlekkeloze karakter van Christus aan de mensen te tonen als de maatstaf van hun leven. De discipelen waren zo vertrouwelijk omgegaan met dit Voorbeeld van heiligheid, dat zij tot op zekere hoogte wat betreft hun karakter in Hem waren opgegaan; zij waren in het bijzonder geschikt om aan de wereld Zijn geboden en voorbeeld bekend te maken. (3SP 243, 244).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 424.

Zalig zijn zij die geloven

“Jezus gaf door Zijn optreden tegenover Thomas een les aan al Zijn volgelingen. Zijn voorbeeld laat ons zien hoe wij anderen moeten behandelen die een zwak geloof hebben en die zich door twijfel laten beheersen. Jezus overlaadde Thomas niet met verwijten en ging ook geen woordenstrijd met hem aan. Hij openbaarde Zich aan de man die twijfelde. Thomas was erg onredelijk geweest in het voorschrijven van de voorwaarden om te geloven, maar Jezus brak door Zijn edelmoedige liefde en tegemoetkomendheid al deze muren af. Zelden wordt ongeloof overwonnen door redetwisten. Daardoor gaat het zich verdedigen en vindt het nieuwe verontschuldigen. Maar laat Jezus in Zijn liefde en barmhartigheid gezien worden als de gekruisigde Heiland. Dan zal van veel vroeger onwillige lippen de belijdenis van Thomas worden gehoord: ‘Mijn Here en mijn God.’ –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 671, 672.

Verdiensten van de Verlosser

1. **Zouden gelovigen na Jezus’ dood nog steeds baat hebben bij het offeren van dieren? Hebreëen 10:4; 9:14.**

“Maar er is ook een keerzijde die lichter is. ‘Wie gij hun zonden kwijtscheldt, die zijn ze kwijtgescholden.’ Laat deze gedachte overheersen. Richt bij het werken voor de afgedwaalden ieders oog op Christus. Laat de herders tedere zorg betonen voor de kudde des Heren. Laten zij met de dwalenden spreken over de vergevingsgezinde liefde van de Heiland. Laten zij de zondaar aansporen zich te bekeren en te geloven in Hem die zonden kan vergeven. Laten zij op het gezag van Gods Woord zeggen: ‘Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig om ons de zonden te vergeven en ons

te reinigen van alle ongerechtigheid.’ (1 Johannes 1:9) Ieder die zich bekeert ontvangt de verzekering: ‘Hij zal Zich wederom over ons ontfermen, Hij zal onze ongerechtigheden vertreden. Ja, Gij zult al onze zonden werpen in de diepten der zee.’ (Micha 7:19)” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 670.

- 2. In wiens naam, of op grond van wiens verdiensten moesten de discipelen berouw en vergeving van zonden prediken in zowel Jeruzalem als overal in de wereld? Lukas 24:46, 47; Handelingen 4:12.**

“Alleen in deze zin heeft de gemeente de macht om zonden kwijt te schelden. Vergeving van zonden is alleen mogelijk door de verdiensten van Christus. Niemand, ook geen groep mensen, heeft de macht de ziel van schuld te bevrijden. Christus heeft Zijn discipelen opdracht gegeven de vergeving van zonden te prediken in Zijn naam onder alle volken, maar zelf kregen zij niet de macht ook maar een enkele smet weg te nemen. De naam van Jezus is de enige ‘naam de mens gegeven waardoor wij moeten behouden worden.’ ” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 670.

Afwezigheid en verlies

- 3. Was Thomas samen met de andere discipelen toen Jezus voor de eerste keer aan hen verscheen? Welk groot voorrecht verloor hij daarom? Johannes 20:24.**

“Toen Jezus voor de eerste maal bij de discipelen in de opperzaal kwam, was Thomas er niet bij. Hij had de berichten van de anderen

gehoord en had overvloedige bewijzen gekregen dat Jezus was opgestaan, maar somberheid en ongeloof vulden zijn hart. Toen hij de discipelen hoorde spreken over de wondere verschijningen van de opgestane Heiland, werd zijn wanhoop slechts groter. Als Jezus werkelijk uit de doden was opgestaan, bestond er geen verdere hoop op een letterlijk aards koninkrijk. Zijn ijdelheid werd gekwetst bij de gedachte dat zijn Meester zich aan alle discipelen, behalve aan Hem zou openbaren. Hij nam zich vast voor niet te geloven en een hele week tobde hij over zijn jammerlijke toestand, die des te somberder leek vergeleken met de hoop en het geloof van zijn broeders.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 670.

Twijfel en ongeloof

- 4. Was Thomas bereid om in Jezus' wederopstanding te geloven, hoewel hij het nieuws had gehoord? Wat eiste hij om overtuigd te raken? Johannes 20:25; Markus 16:14, laatste gedeelte.**

“In deze periode zei hij herhaaldelijk: ‘Indien ik in Zijn handen niet zie het teken der nagels en mijn vinger niet steek in de plaats der nagels en mijn hand niet steek in Zijn zijde, zal ik geenszins geloven.’ Hij wilde niet zien door de ogen van zijn broeders of geloven alleen op grond van hun getuigenis. Hij had zijn Heer vurig lief maar hij had naijver [=jaloezie] en ongeloof bezit laten nemen van verstand en hart.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 670, 671.

- 5. Wat gebeurde er een week later? Wat nodigde Jezus Thomas uit om te doen? Johannes 20:26, 27, eerste gedeelte.**

“Op [een] zekere avond besloot Thomas de anderen op te zoeken. Ondanks zijn ongelooft koesterde hij de flauwe hoop dat het goede nieuws de waarheid was. Terwijl de discipelen het avondmaal gebruikten, spraken zij over de bewijzen die Christus hen in de profetieën had gegeven. ‘Jezus kwam terwijl de deuren gesloten waren en Hij stond in hun midden en zeide: Vrede zij u!’ Hij wendde Zich tot Thomas en zei: ‘Breng uw vinger hier en zie Mijn handen...’ Deze woorden lieten zien dat Hij op de hoogte was van de gedachten en woorden van Thomas. De twijfelende discipel wist dat geen van zijn metgezellen Jezus gedurende een week had gezien. Zij konden de Meester niet over zijn ongelooft hebben gesproken. Hij erkende Hem die voor hem stond als zijn Heer. Hij had geen verdere bewijzen nodig. Zijn hart sprong op van vreugde en hij wierp zich neer aan Jezus’ voeten met de uitroep: ‘Mijn Here en mijn God!’ ”–*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 671.

Wees niet ongelooft

- 6. Wat zei Jezus tegen Thomas na het tonen van de redenen om te geloven? Welk getuigenis hebben wij zodat wij geen twijfelaars zijn zoals Thomas en dezelfde terechtwijzing verdienen? Johannes 20:27, laatste gedeelte; 1 Johannes 1:1, 2.**

“Hoop op God, vertrouw op Hem en berust in Zijn beloften, of u zich gelukkig voelt of niet. [...] Kom tot de Schriften en vertrouw Hem verstandig op Zijn woord. Voldoe aan de voorwaarden en geloof dat Hij u zal aannemen als Zijn kind. Wees niet ongelooft, maar gelooft. [...]

Wij moeten meer én in geloof bidden. We moeten niet bidden en dan wegrekken alsof wij bang zijn dat wij een antwoord krijgen. God ... zal antwoorden als wij in de gebeden waken, als wij geloven dat wij de dingen ontvangen waar wij om vragen en blijven geloven en daarin ons geduld nooit verliezen. Dit is het waken in gebed. Wij bewaken het gebed van geloof met verwachting en hoop. Wij moeten het innemen met de zekerheid en niet ongelovig maar gelovig zijn. Het ijverige gebed van de rechtvaardige gaat nooit verloren. Het antwoord zal misschien niet zo komen zoals wij het verwachtten, maar het zal komen; Gods woord is een belofte.” –*Our High Calling*, blz. 119, 134.

Zalig zijn zij die geloven

- 7. Wat erkende Thomas bij zijn Verlosser, nadat hij Hem gezien had en Zijn wonden had aangeraakt? Zijn wij gezegend als wij net als Thomas handelen of wanneer wij Gods woord volledig vertrouwen? Johannes 20:28, 29; 1 Petrus 1:8; Lukas 1:45.**

“Jezus aanvaarde deze erkenning maar berispte op liefdevolle wijze zijn ongelof: ‘Omdat gij Mij gezien hebt, hebt gij geloofd. Zalig zij die niet gezien hebben en toch geloven.’ Het geloof van Thomas zou Christus welgevalliger zijn geweest als hij het getuigenis van zijn broeders had willen geloven. Als de wereld het voorbeeld van Thomas in deze tijd zou volgen, zou niemand behouden worden, want iedereen die Christus aanvaardt moet dat doen door het getuigenis van anderen. Velen die toegeven aan twijfel verontschuldigen zich door te zeggen dat zij zouden geloven als zij de bewijzen zouden hebben die Thomas kreeg met zijn metgezellen. Zij beseffen niet dat zij niet alleen dat bewijs, maar nog veel meer hebben. Velen die net als Thomas wachten tot alle twijfel uit de weg is geruimd, zullen nooit hun verlangens werkelijk zien. Geleidelijk raken zij vast in hun ongelof. Zij die zich

gewennen naar de donkere kant te zien, die klagen en morren weten niet wat zij doen. Zij zaaien het zaad van twijfel en zullen een rijke oogst aan twijfel binnenhalen. Velen zullen in een tijd waarin geloof en vertrouwen onontbeerlijk zijn, ontdekken dat zij krachteloos zijn om te hopen en te geloven.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 671.

Voor verdere studie

“De gemeente moet het berouw van de zondaar met een dankbaar hart aanvaarden. De berouwvolle zondaar moet uit het duister van het ongeloof geleid worden naar het licht van geloof en gerechtigheid. Zijn bevende hand moet gelegd worden in de liefdevolle hand van Jezus. Een dergelijke vergeving wordt in de hemel bekrachtigd.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 670.

“God vraagt nooit van ons om iets te geloven zonder ons voldoende gegevens te verschaffen om ons geloof op te baseren. Zijn bestaan, Zijn karakter, de waarheid van Zijn woord kunnen wij verstandelijk aanvaarden. Er zijn talloze dingen, die daarvan getuigenis afleggen. Toch heeft God nooit de mogelijkheid tot twijfel weggenomen. Ons geloof moet gebaseerd zijn op goede argumenten, maar kan niet proefondervindelijk worden bewezen. Wie wil twijfelen, heeft daartoe gelegenheid. Maar wie echt verlangt om de waarheid te kennen, vindt voldoende argumenten om er zijn geloof op te funderen. Het is voor het beperkte verstand onmogelijk om het karakter en de werkzaamheden van de Oneindige te bevatten. Voor het scherpste intellect en voor het optimaal ontwikkelde verstand blijft Zijn heilige Wezen altijd omhuld in een kleed van geheimenis.” –*Schreden naar Christus*, blz. 127, 128.

5e Les

Sabbat 29 juli 2017

Sabbatbegin 21.36^u ↔ 21.35^u

Bij het meer van Tiberias

“ ‘Zegt Zijn discipelen en Petrus, dat Hij u voorgaat naar Galiléa; daar zult gij Hem zien.’ Alle discipelen hadden Jezus in de steek gelaten en de oproep Hem weer te ontmoeten omvat allen. Hij heeft ze niet verworpen. Toen Maria Magdalena hen vertelde dat zij de Heer had gezien, herhaalde

zij de oproep voor de ontmoeting in Galiléa. Nog een derde maal kregen zij deze boodschap. Nadat Jezus naar de Vader was opgevaren, verscheen Hij aan de andere vrouwen met de woorden: ‘Weest gegroet.’ Zij naderden Hem en grepen Zijn voeten en zij aanbaden Hem. Toen zei Jezus [tot hen]: Weest niet bevreesd. Gaat heen en bericht Mijn broeders dat zij naar Galiléa gaan en daar zullen zij Mij zien.’ ” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 660.

Jezus verschijnt opnieuw

1. **Wat had Jezus gezegd over het zien van de discipelen in de dagen erna? Waar verscheen de Heiland voor Zijn geliefde discipelen? Matthéüs 26:32; 28:10; Johannes 21:1.**

“Jezus had bepaald dat Hij Zijn discipelen in Galiléa zou ontmoeten en kort na het Pascha gingen zij op reis daarheen. Hun afwezigheid tijdens het feest zou wellicht als ontrouw en afvalligheid zijn uitgelegd en daarom bleven ze tot het eind, maar toen het feest voorbij was, keerden ze vol vreugde terug naar huis om de Heiland te ontmoeten, zoals Hij had bevolen.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 673.

Gevolg van menselijke inspanningen

2. **Wat stelde Petrus voor aan de andere discipelen toen ze terug in Galiléa waren? Wat was hun reactie? Johannes 21:2, 3, eerste gedeelte.**

“Er waren zeven discipelen bijeen, gekleed in de eenvoudige dracht van een visser. Zij waren arm aan wereldse goederen maar rijk door de wetenschap en werken der waarheid die hen in Gods oog de hoogste rang als leraars gaf. [...] Het was een mooie avond en Petrus die nog altijd zijn oude liefde bezat voor boten en voor vissen, stelde voor dat zij het meer zouden opvaren om de netten uit te werpen. Allen stemden hiermee in. Ze hadden eten en kleren nodig waarin de opbrengst van een succesvolle nacht zou voorzien.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 673.

- 3. Wat was het resultaat van hun visexpeditie, hoewel ze de hele nacht doorwerkten? Wie verscheen in de ochtend aan hen? Johannes 21:3, laatste gedeelte, 4.**

“Dus gingen zij in hun boot, maar zij vingden niets. Heel de nacht zwoegden zij tevergeefs. In die vermoeiende uren spraken zij over hun afwezige Heer en herinnerden zich de wonderen die zij hadden gezien tijdens Zijn werk bij het meer. Zij vroegen zich af wat hen te wachten stond en werden verdrietig bij het vooruitzicht dat hen wachtte.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 673, 674.

Buiten alle verwachtingen

- 4. Welke raad gaf Jezus de vissers, zonder Zichzelf aan hen bekend te maken? Wat voor iets buitengewoons gebeurde er, hoewel het tijdstip op de dag niet geschikt was om te vissen? Johannes 21:5, 6.**

“Al die tijd volgde een eenzame toeschouwer op het strand hen met Zijn oog, terwijl Hijzelf onzichtbaar was. Ten slotte daagde de mor-

gen. De boot was niet ver van de oever en de discipelen zagen een vreemdeling op het strand die hen aansprak met de vraag: ‘Kinderen, hebt gij ook enige toespijs?’ Toen zij ontkennend antwoordden, zei Hij tot hen: ‘Werpt uw net uit aan de rechterzijde van het schip en gij zult vinden. Zij wierpen het net uit en konden het niet meer trekken vanwege de menigte der vissen.’ ” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 674.

- 5. Wie herkende Jezus? Wat verschafte de Meester op wonderbaarlijke wijze voor Zijn discipelen, zonder enig werk of inspanning van hun kant? Johannes 21:7-9.**

“Johannes herkende de vreemdeling en riep naar Petrus: ‘Het is de Here!’ [...] ‘Toen zij dan aan land gekomen waren, zagen zij een kolenvuur liggen en vis daarop en brood.’ Zij waren te verbaasd om te vragen vanwaar [het vuur en het voedsel] kwamen.

‘Jezus zeide tot hen: Brengt van de vissen die gij thans gevangen hebt.’ Petrus snelde naar het net dat hij had laten schieten en hielp zijn broeders het aan wal slepen. Toen het werk klaar was en alles gereed was, nodigde Jezus de discipelen om te komen eten. Hij brak het eten en verdeelde het onder hen en werd gekend en herkend door alle zeven discipelen. Zij herinnerden zich nu weer het wonder van de spijziging van de vijfduizend mannen op de berghelling, maar zij waren vervuld met een geheimzinnig ontzag en zwijgend staarden zij naar de opgestane Heiland.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 674.

- 6. Hoe werd hun bereidheid beloond om de Heer zonder vragen te gehoorzamen? Waar wilde Hij Zijn discipelen door deze ervaring aan herinneren? Johannes 21:10-13; Matthéüs 4:18-20.**

“Zij herinnerden zich levendig het gebeuren bij het meer toen Jezus hen had gevraagd Hem te volgen. Zij dachten eraan dat ze op Zijn bevel naar het diepe deel waren uitgevaren, hun net hadden uitgeworpen en zoveel hadden gevangen dat het net scheurde. Toen had Jezus hen geroepen om hun boten te verlaten en Hij had beloofd dat ze vissers van mensen zouden worden. Om dit in hun geheugen terug te roepen en de indruk te verdiepen had Hij opnieuw dit wonder gedaan. Deze daad was een vernieuwing van de opdracht aan de discipelen. Het liet hun zien dat de dood van hun Meester hun verplichting om het werk, door Hem aangewezen, te doen, niet had verminderd. [...] Terwijl zij Zijn werk zouden doen, zou Hij voor hen zorgen. Jezus had met een bepaalde bedoeling gezegd dat zij hun net aan de achterzijde van het schip moesten uitwerpen. Hij stond aan die kant op de oever. Dat was de kant van het geloof. Als zij werkten, terwijl zij met Hem verbonden zouden zijn, – als Zijn goddelijke macht met hun menselijke inspanning gepaard zou gaan – moesten zij wel succes hebben.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 674, 675.

Voldoende bewijs

7. Wat voor verschijning van Jezus was dit aan de oever van Galiléa? Wat was Zijn doel? Johannes 21:14.

“Het eerste werk van Christus op aarde na Zijn opstanding was Zijn discipelen te overtuigen van Zijn onveranderde liefde en tedere zorg voor hen. Hij verscheen hen telkens weer om het bewijs te geven dat Hij hun levende Heiland was, dat Hij de boeien van het graf had verbroken en niet langer door de vijand, de dood, vastgehouden kon

worden. Hij wilde hen openbaren dat in Zijn hart dezelfde liefde voor hen aanwezig was als in de dagen waarin Hij als hun geliefde Leraar bij hen was. Hij wilde de koorden van liefde nog vaster om hen trekken. Gaat heen en zegt Mijn broeders, zei Hij, dat ze Mij in Galiléa zullen ontmoeten.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 660.

Voor verdere studie

“Het gebed om het dagelijks brood behelst niet alleen voedsel om het lichaam in stand te houden, maar ook dat geestelijke voedsel, dat de ziel zal voeden zodat hij eeuwig leven zal hebben. Jezus gebiedt ons: ‘Werkt, niet om de spijs, die vergaat, maar om de spijs, die blijft tot in het eeuwige leven.’ Johannes 6:27. ... Onze Heiland is het brood des levens, en door het aanschouwen van Zijn liefde, door die liefde in ons hart op te nemen, voeden we ons met het brood, dat uit de hemel is nedergedaald. [...] Door ons te leren iedere dag te vragen om wat we nodig hebben, – zowel aan tijdelijke als aan geestelijke zegeningen, – wil God een doel bereiken voor ons welzijn. Hij wil, dat wij beseffen, hoe afhankelijk wij zijn van Zijn voortdurende zorg; immers, Hij tracht ons in gemeenschap met Hem te trekken. In deze gemeenschap met Christus, door gebed en door studie van de grote, kostbare waarheden van Zijn Woord, zullen wij als hongerige zielen gevoed worden; als dorstigen zullen wij verkwikt worden aan de bron des levens.” –*Gedachten van de berg der zaligsprekingen*, blz. 99, 100.

6^e Les

Sabbat 5 augustus 2017

Sabbatbegin 21.24^u ↔ 21.23^u

Weid Mijn schapen

“Christus had nog een les, vooral voor Petrus. De verloochening van Zijn Heer was een schandelijke tegenstelling geweest met Zijn vroegere beloften van trouw. Hij had Christus onteerd en zich het wantrouwen van zijn broeders op de hals gehaald. Zij meenden dat hij niet weer zijn vroegere positie onder hen zou mogen innemen en zelf vond hij ook dat hij dat vertrouwen verbeurd had. Alvorens hij voor zijn apostolisch ambt werd geroepen, moest hij in hun tegenwoordigheid het bewijs van zijn berouw leveren. Zonder dit bewijs zou zijn zonde, al had hij erover berouw ge-

toond, zijn invloed als dienstknecht van Christus teniet kunnen doen. De Heiland stelde hem in de gelegenheid het vertrouwen van zijn broeders terug te winnen en zover dat mogelijk was, de smaad die hij over het evangelie had gebracht weg te nemen.” –*Jezus, de Wens de eeuwen*, blz. 675.

Verduidelijking en herstel

1. **Wat vroeg Jezus aan Petrus bij deze gelegenheid? Wat dient men te begrijpen uit Zijn vraag en de opdracht die Hij aan Zijn discipel gaf? Johannes 21:15.**

“Terwijl Christus en de discipelen samen aan de oever van het meer zaten te eten, zei de Heiland tegen Petrus: ‘Simon, zoon van Johannes, hebt gij Mij waarlijk lief, meer dan dezen?’, waarbij Hij doelde op zijn broeders. Petrus had vroeger gezegd: ‘Al zouden allen aanstoot aan U nemen, ik nooit!’ (Matthéüs 26:33) Nu kende hij zich beter. ‘Ja Heer,’ zei hij, ‘Gij weet dat ik U lief heb.’ Hier klinkt geen nadrukkelijke verzekering dat zijn liefde groter is dan die van zijn broeders. Hij brengt niet tot uiting wat hijzelf over zijn toewijding denkt. Hij doet op Hem, die de drijfveer van het hart kent, een beroep te oordelen over zijn oprechtheid: ‘Gij weet dat ik U liefheb.’ En Jezus zegt hem: ‘Weid Mijn lammeren.’ ” –*Jezus, de Wens de eeuwen*, blz. 675.

2. **Wat antwoordde Petrus, toen Jezus hem dezelfde vraag voor de tweede keer stelde? Wees Jezus de discipel wellicht terecht voor de drievoudige ontkenning? Wat gebeurde er gelijk nadat Petrus zijn Heer ontkend had? Johannes 21:16; Lukas 22:61, 62.**

“Dit keer vroeg Hij Petrus niet of deze Hem meer liefhad dan zijn broeders deden. Het tweede antwoord was gelijk aan het eerste, zonder overdreven verzekering: ‘Ja Here, Gij weet dat ik U liefheb.’ Jezus zei tot hem: ‘Hoed Mijn schapen.’ ”–*Jezus, de Wens de eeuwen*, blz. 675.

3. Waarom herhaalde Jezus dezelfde vraag drie keer? Welke diepe verandering lieten de antwoorden van de impulsieve discipel zien? Johannes 21:17, eerste gedeelte.

“Petrus had zijn Heer driemaal openlijk verloochend en driemaal vroeg Jezus van hem de verzekering van zijn liefde en trouw... [...] Ten aanhore van de andere discipelen openbaarde Jezus de diepte van het berouw van Petrus en liet zien hoe nederig die eens zo zelfverzekerde discipel geworden was.

Van nature was Petrus vooruitstrevend en impulsief en satan had deze eigenschappen benut om hem ten val te brengen. Kort voor de val van Petrus had Jezus tot hem gezegd: ‘De satan heeft verlangd ulieden te ziften als de tarwe, maar Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet zou bezwijken. En gij, als gij eenmaal tot bekering gekomen zijt, versterk dan uw broeders.’ (Lukas 22:31, 32) Nu was die tijd gekomen en de verandering bij Petrus was duidelijk zichtbaar. De diepgaande vragen van de Heer hadden hem geen vooruitstrevend, zelfvoldaan antwoord ontlokt en op grond van zijn vernedering en berouw was Petrus beter dan ooit geschikt als herder van de kudde dienst te doen.” –*Jezus, de Wens de eeuwen*, blz. 676.

Zijn levensmissie

- 4. Welke missie gaf Jezus aan Petrus, nadat de discipel diep berouw had getoond en een spirituele verandering had ondergaan? Welke verandering maakte hem bekwaam om deze dienst uit te kunnen voeren? Johannes 21:17, laatste gedeelte.**

“Het eerste werk dat Christus aan Petrus toevertrouwde toen Hij hem in zijn dienst herstelde was het voeden van de lammeren. In dit werk had Petrus weinig ervaring. Er was veel zorg en tederheid, veel geduld en volharding voor nodig. [...] Tot dusver was Petrus hiervoor niet geschikt geweest. Hij zag zelfs niet het belang hiervan in. Maar juist dit werk had Jezus voor hem bestemd. Zijn eigen ervaring van lijden en berouw had hem daarop voorbereid.

Eer hij gevallen was, sprak Petrus altijd ongevraagd, gedreven door de impuls van dat moment. [...] Maar de bekeerde Petrus was heel anders. Hij kreeg zijn vroeger vuur terug, maar de genade van Christus temperde zijn ijver. Niet langer was hij onbesuisd, zelfverzekerd en tevreden met zichzelf. Hij was kalm, zelfbeheerst en bereid te leren. Toen kon hij zowel de lammeren als de schapen van Christus' kudde weiden.” –*Jezus, de Wens de eeuwen*, blz. 676.

Een essentiële vereiste

- 5. Wat is een van de essentiële vereiste eigenschappen om een herder van de kudde van de Heere te zijn? Welk toekomstperspectief heeft de Heere aan Petrus laten zien, zodat hij bereid zou zijn om de Meester te dienen? Johannes 21:18, 19.**

“Hij noemde slechts een enkele voorwaarde voor het volgen en dienen. ‘Hebt gij Mij lief?’ zei Hij. Om dit vereiste gaat het. Al zou Petrus elke andere eigenschap bezitten, toch zou hij zonder de liefde van Christus geen trouwe herder over de kudde des Heren kunnen zijn. Kennis, weldadigheid, welsprekendheid, dankbaarheid en ijver zijn nodig voor het goede werk, maar zonder de liefde van Jezus in het hart is het werk van de christelijke predikant een mislukking. [...] Voor Zijn dood had Jezus tot hem gezegd: ‘Waar Ik heen ga kunt gij Mij nu niet volgen, maar gij zult later volgen.’ Hierop had Petrus geantwoord: ‘Heer, waarom kan ik U thans niet volgen? Ik zal mijn leven voor U inzetten.’ (Johannes 13:36, 37) [...] Petrus had gefaald toen hij op de proef werd gesteld, maar opnieuw zou hij gelegenheid hebben zijn liefde voor Christus te bewijzen. Om te sterken voor de laatste beproeving van zijn geloof, maakte de Heiland de toekomst aan hem bekend. Hij vertelde dat hij na een bruikbaar leven, wanneer zijn krachten door ouderdom zouden afnemen, inderdaad zijn Heer zou volgen.” –*Jezus, de Wens de eeuwen*, blz. 677.

Het evangelie brengen tot de marteldood

- 6. Wat was Jezus’ antwoord, toen Petrus een vraag had over de toekomst van een medediscipel? Is de les om Hem te volgen alleen voor Petrus, of voor ieder van ons? Johannes 21:20-22.**

“Nu was hij [Petrus] gereed om te delen in de zelfopofferende dienst van zijn Heer. Toen hij ten slotte naar het kruis werd gebracht werd hij op zijn eigen verzoek gekruisigd met het hoofd naar beneden. Hij vond het een te grote eer om te lijden op dezelfde wijze als zijn Meester.

Voor Petrus waren de woorden ‘Volg Mij’ vol onderricht. [...] Loop niet voor Mij uit. Dan zult u het leger van satan alleen het hoofd moeten bieden. Laat Mij voorgaan, dan zult ge niet door de vijand worden overwonnen. [...]

Hoevelen in onze tijd zijn net als Petrus! Zij stellen belang in de zaken van anderen en willen graag weten wat hun plicht is, terwijl zij gevaar lopen hun eigen plicht te vergeten. Het is ons werk op Christus te zien en Hem te volgen. Wij zullen fouten zien in het leven van anderen. [...] Maar in Christus zullen wij volmaaktheid vinden. Door op Hem te zien, worden wij veranderd.” –*Jezus, de Wens de eeuwen*, blz. 677, 678.

- 7. Hoe lang heeft Petrus de evangelieopdracht uitgedragen, waarmee de Heere hem had toevertrouwd? Naar wie richtte hij de blikken van anderen, die zoals hij, ouderling van de gemeente waren? 1 Petrus 5:1-4.**

“Petrus was opnieuw in zijn apostelschap bevestigd, maar de eer en het gezag dat hij van Christus had ontvangen, gaven hem geen zeggenschap over zijn broeders. [...] Petrus werd niet geëerd als hoofd van de gemeente. [...] Maar de les die Christus hem bij het meer van Galiléa had gegeven, bleef hem zijn leven lang bij.” –*Jezus, de Wens de eeuwen*, blz. 678, 679.

“Nu, terwijl zijn gestalte gebogen was door de last der jaren, kon hij schrijven: ‘Geliefde, laat de vuurgloed die tot beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwame. Integendeel, verblijdt u naarmate gij deel hebt aan het lijden van Christus, opdat gij u ook met vreugde zult mogen verblijden bij de openbaring Zijner heerlijkheid’. [...]”

Predikanten zijn nodig – getrouwe herders – die Gods volk niet zullen vleien, noch hen ruw en streng behandelen, maar die hen met het brood des levens zullen voeden – mannen die dagelijks in hun leven de veranderende macht van de Heilige Geest gevoelen en die

een sterke, onzelfzuchtige liefde koesteren jegens degenen voor wie ze arbeiden.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 383.

Voor verdere studie

“Hierin ligt een les voor alle volgelingen van Christus. Het evangelie kent geen compromis met het kwaad. Het heeft geen verontschuldiging voor de zonde. Verborgene zonden moeten in het verborgen aan God worden beleden, maar een openbare zonde moet in het openbaar worden beleden. De smaad voor de zonde van de discipel valt op Christus. Daardoor triomfeert satan en wankelmoedige zielen kunnen struikelen. De discipel moet door het bewijs van zijn berouw te tonen, zoveel dat in zijn macht ligt, deze smaad wegnemen.” –*Jezus, de Wens de eeuwen*, blz. 675.

7^e Les

Sabbat 12 augustus 2017

Sabbatbegin 21.11^u ↔ 21.10^u

‘Gaaf, predikt het Evangelie’

“De opdracht van de Heiland aan de discipelen geldt voor alle gelovigen en omvat allen die in Christus geloven tot het einde van de wereld. Het is een grote fout te menen dat het werk om zielen te redden alleen rust op de ingezegende predikant. Aan allen die door God zijn geïnspireerd is het evangelie toevertrouwd. Allen die het leven van Christus hebben ontvangen moeten werken voor de zaligheid van hun medemensen. De kerk is voor dit doel gesticht en ieder die zich daarbij aansluit verplicht zich een medewerker van Christus te worden.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 683, 684

Bemoediging en onfeilbare bewijs

1. Hoe lang na Zijn kruisiging ging Jezus door met het ontmoeten van Zijn discipelen, daarmee bewijs gevend van Zijn opstanding alsook onderricht aangaande Gods koninkrijk? Handelingen 1:3.

“Jezus bleef veertig dagen bij Zijn discipelen, hun vreugde en blijdschap des harten veroorzakende, terwijl Hij de wezenlijke zaken van het koninkrijk Gods vollediger voor hen openlegde. Hij gaf hun last om te getuigen van de dingen, welke zij gezien en gehoord hadden aangaande Zijn lijden, dood, en opstanding; dat Hij een offerande voor de zonde gebracht had, en dat een iegelijk, die wil, tot Hem kan komen en het leven vinden. Met tedere getrouwheid zei Hij hun, dat zij vervolgd en verontrust zouden worden; maar dat zij troost zouden putten uit het zich voor de geest roepen van hun bevindingen en het gedenken aan de woorden, welke Hij tot hen gesproken had. Hij zei hun, dat Hij de verzoeken van satan weerstaan had, en de overwinning behaald door beproevingen en lijden. [...] Doch zij zouden kunnen overwinnen, gelijk Hij overwonnen had.” –*Eerste geschriften*, blz. 223.

2. Wat vroeg zij Hem? Wat liet deze vraag zien? Handelingen 1:6, 7.

“Kort voordat Christus Zijn discipelen verliet, verklaarde Hij nog eens duidelijk de aard van Zijn koninkrijk. Hij bracht hen dingen in herinnering die Hij hun te voren had verteld. Hij verklaarde dat het niet Zijn bedoeling was in deze wereld een tijdelijk koninkrijk te stichten. Hij was niet bestemd om als een aardse vorst op Davids troon te regeren. Toen de discipelen Hem vroegen: ‘Here, herstelt Gij in deze tijd het koningschap voor Israël?’ antwoordde Hij: ‘Het is niet uw zaak de tijden of gelegenheden te weten, waarover de Vader de beschikking aan Zich gehouden heeft.’ (Handelingen 1:6, 7) Het was niet nodig voor hen om verder in de toekomst te schouwen dan dat Zijn openbaringen voor hen mogelijk hadden gemaakt. Het was hun zaak de evangelieboodschap te verkondigen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 22.

De evangelieopdracht

- 3. Waar gingen de discipelen heen toen de tijd kwam voor de Heiland om afscheid van hen te nemen? Wat vertelde Hij hen over de opdracht van de gemeente en Zijn relatie daarmee? Matthéüs 28:16-18.**

“Dit was de enige samenkomst die Jezus met een groot aantal gelovigen na Zijn opstanding heeft gehad. Hij kwam bij hen en zei: ‘Mij is gegeven alle macht in hemel en op de aarde.’ De discipelen hadden Hem aanbeden eer Hij had gesproken, maar Zijn woorden, afkomstig van lippen die in de dood gesloten waren geweest, doordrongen hen met bijzondere kracht. Nu was Hij de opgestane Heiland. Velen hadden gezien hoe Hij Zijn macht had uitgeoefend in het genezen van de zieken en het uitdrijven van boze geesten. Zij hadden geloofd dat het in Zijn macht lag Zijn koninkrijk op te richten in Jeruzalem, dat Hij macht had om alle tegenstand te onderdrukken en zelfs macht had over de natuurelementen. Hij had de woedende golven doen bedaren en had op de met schuim bedekte golven gewandeld. Hij had de doden opgewekt. Nu zei Hij dat Hem alle macht was gegeven. Zijn woorden leidden de gedachten van Zijn toehoorders van aardse en tijdelijke dingen naar hemelse en eeuwige zaken, naar de hoogste voorstelling van Zijn macht en heerlijkheid.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 681.

- 4. Welke grote opdracht vertrouwde Hij hen toe? Welke bijzondere boodschap dienden zij te delen met de gehele wereld? Markus 16:15.**

“De gebeurtenissen in het leven van Christus, Zijn dood en opstanding, de profetieën die naar deze gebeurtenissen heenwezen, de verborgenheden van het verlossingsplan, de macht van Jezus om zonden

te vergeven, – van al deze dingen waren zij getuigen geweest, en zij moesten ze aan de wereld bekendmaken. Zij moesten het evangelie van vrede en verlossing door berouw en de macht van de Heiland verkondigen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 20.

“De discipelen moesten niet wachten tot de mensen tot hen kwamen. Zij moesten tot de mensen gaan en zoeken naar zondaars zoals een herder zoekt naar een verloren schaap. Christus opende voor hen de wereld als hun arbeidsveld. [...] En dan moesten zij prediken van de Heiland, van Zijn leven van onzelfzuchtig dienen, Zijn dood der schande, Zijn weergalozе, onveranderlijke liefde. Zijn Naam moest hun wachtwoord zijn, de band die hen samenbond. In Zijn naam moesten ze de burchten der zonde tot onderwerping brengen. Het geloof in Zijn Naam moest hen als christenen kenmerken.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 211.

Geloof, doop, en verlossing

5. In welke naam dienden de gelovigen te worden gedoopt? Hoe verrijkend is deze grote opdracht? Matthéüs 28:19.

“De evangelieboodschap is de grote zendingsoorkonde van Christus’ koninkrijk. De discipelen moesten met toewijding arbeiden om zielen te winnen, aan allen de uitnodiging van genade brengend. [...] Zij moesten dopen in de naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. De naam van Christus moest hun parool zijn, hun onderscheidings-teken, de band die hen samenbond, het richtsnoer voor hun handelwijze, en de bron van hun succes.

Niets zou in Zijn koninkrijk aanvaard worden dat niet Zijn naam en opschrift droeg.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 20, 21.

“Aan ons is eveneens de opdracht gegeven. We worden bevolen om uit te trekken als boodschappers van Christus, om te onderwijzen, te instrueren, en mannen en vrouwen te overtuigen, het woord des levens aan te dringen op hun aandacht. En ons is ook de verzekering gegeven van Christus’ blijvende tegenwoordigheid. Ongeacht de moeilijkheden waarmee wij te maken krijgen, ongeacht de beproevingen die we te verduren kunnen hebben, de genadige belofte is altijd de onze: ‘En

ziet, Ik ben met u al de dagen tot de voleinding der wereld.’ (Manuscript 24, 1903)” *Evangelism*, blz. 15.

- 6. Waar moesten de discipelen hun dienstwerk beginnen, ook al had Jezus daar uitgebreid gewerkt en gepredikt? Wat zullen de prachtige resultaten zijn voor allen die in het goede nieuws geloven en hun doopverbond met de Heer maken? Lukas 24:47; Markus 16:16.**

“Christus gaf Zijn discipelen de opdracht het werk te doen dat Hij in hun handen had gelegd en om in Jeruzalem te beginnen. Jeruzalem was de plaats geweest waar Hij op verbazingwekkende wijze tot de mens was neergedaald. [...] Maar het werk zou hier niet eindigen. Het moest verder gaan tot de einden der aarde. [...] De discipelen moesten met hun werk beginnen waar zij waren. Het moeilijkste en minst belovende gebied mocht niet overgeslagen worden. Zo moet iedere werker voor Christus daar beginnen waar hij is.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 682, 684.

“Er is geen limiet aan het zendingswerk dat gedaan moet worden bij het vervullen van deze opdracht, en toch – als gevolg van een gebrek aan vertrouwen aan de kant van Gods volk – is het werk dikwijls bijna tot stilstand gekomen. [...] Als Gods volk de ware zendingsgeest had gehad, zouden de landen die zich in de duisternis bevinden, eerder verlicht zijn geweest door hun zelfopofferende arbeid.” –*Australasian Union Conference Record*, 14 oktober 1907.

Gehoorzaamheid en onderricht

- 7. Wat doen alle ware volgelingen van Christus, naast het geloven in Zijn boodschap? Wie helpen de evangeliëpredikers bij het vervullen van hun opdracht? Mattheüs 28:20.**

“Christus omschreef in de opdracht aan Zijn discipelen niet alleen hun werk, maar gaf hen ook hun boodschap. Leert de volken, zei Hij ‘onderhouden al wat ik u bevolen heb.’ De discipelen moesten onderwijzen wat Christus hen had geleerd. Dit omvat alles wat Hij heeft gesproken, niet alleen in persoon maar ook door de profeten en leraars van het Oude Testament. Hier wordt alle menselijk leer buitengesloten. [...] ‘De wet en de profeten’ vormen samen met het verslag van Zijn eigen daden en woorden de schat aan de discipelen toevertrouwd om aan de wereld te geven. De naam van Christus moet hun wachtwoord, hun onderscheidingsteken, de band die hen bindt, het gezag voor hun daden en de bron voor hun succes zijn. Niets wat niet door Hem wordt onderschreven zal in Zijn koninkrijk worden erkend.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 687, 688.

“De arbeider in een buitenlandse veld dient in zijn hart de vrede en liefde van de hemel te dragen; want dit is zijn enige zekerheid. [...] Energie en zelfopoffering zijn nodig in het zendingsveld. God roept mannen die aandringen op de triomfen van het kruis; mannen die zullen volharden onder moedeloosheid en ontberingen; mannen die ijver, vastberadenheid en het geloof hebben, die onmisbaar in het zendingsveld zijn.” –*Gospel Workers*, blz. 469.

Voor verdere studie

“Deze woorden wijzen op ons vakgebied en ons werk. Ons werkterrein is de wereld; ons werk de verkondiging van de waarheden, waarvoor Christus naar onze wereld kwam om te verkondigen. Mannen en vrouwen dienen gelegenheden te hebben om kennis van de tegenwoordige waarheid te verkrijgen, een gelegenheid om te weten dat Christus hun Verlosser is, dat God de wereld zo liefhad, ‘dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar het eeuwige leven heeft.’ Johannes 3:16.” –*Testimonies for the Church*, vol. 8, blz. 204.

De doop van de Heilige Geest

“Het evangelie moet niet als een dode theorie maar als een levende kracht die het leven verandert, worden verkondigd. God wil dat zij die Zijn genade ontvangen van de macht daarvan zullen getuigen. Hij aanvaardt hen, wier leven een aanstoot voor Hem is geweest. Als zij berouw tonen, geeft Hij hen Zijn goddelijke Geest, plaatst hen op plaatsen van vertrouwen en zendt hen in het legerkamp van de ontrouwen om hen Zijn oneindige genade te verkondigen. Het is Zijn verlangen dat Zijn dienstknechten getuigen van het feit dat alle mensen door Zijn genade een christelijk karakter kunnen bezitten en zich kunnen verheugen over de zekerheid van Zijn grote liefde. Hij wil dat wij getuigen van het feit dat Hij niet tevreden kan zijn eer het mensdom is teruggebracht en weer hersteld is in hun geheiligd voorrecht als Zijn zonen en dochters.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 688.

Belofte van een speciale doop

1. **Welke grote gave zou Jezus aan Zijn volgelingen geven volgens Johannes de Doper? Matthéüs 3:11; Lukas 3:16.**

“Wat we nodig hebben is de doop van de Heilige Geest. Zonder dit zijn we niet geschikter om uit te gaan naar de wereld dan dat de discipelen dat waren na de kruisiging van hun Heer. Jezus kende hun noden, en zei dat ze in Jeruzalem moesten blijven, totdat ze met macht van bovenaf begiftigd zouden worden. Elke leraar moet zelf ook leren, zodat zijn ogen kunnen worden gezalfd om de bewijzen van de vooruitgaande waarheid van God te zien. Om licht aan anderen te

kunnen geven, moeten eerst de stralen van de Zon der Gerechtigheid in het eigen hart schijnen.” –*Selected Messages*, boek 1, blz. 411.

- 2. Welke geweldige belofte gaf Jezus aan Zijn discipelen voor Zijn dood en wederopstanding? Maar wat moest er gebeuren voordat de Trooster kon komen? Johannes 14:16, 17; 16:7.**

“God vraagt ons niet, het werk dat voor ons ligt, in eigen kracht te doen. Hij heeft in goddelijke bijstand voorzien in al de moeilijkheden waarvoor onze menselijke hulpbronnen niet toereikend zijn. Hij geeft de Heilige Geest om te helpen in elke moeilijkheid, om onze hoop en zekerheid te versterken, om ons verstand te verlichten en onze harten te louteren.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 214.

“We hebben de heilige zalving van boven nodig. Hoe intelligent, hoe geleerd iemand ook is, hij is niet geschikt om te onderwijzen, tenzij hij stevig verbonden is met de God van Israël....Als de goddelijke kracht niet gecombineerd wordt met menselijke inspanning, geef ik geen cent voor al het goede dat de mens kan doen. De Heilige Geest ontbreekt in ons werk. Niets geeft mij meer angst dan het zien van een afwijkende geest bij onze broeders. We begeven ons op gevaarlijk terrein wanneer we niet kunnen samenkomen als christenen, en op een hoffelijke manier onze verschillen van mening kunnen onderzoeken. Ik zou liever wegvluchten, dan dat ik de vorm aanneem van diegenen die niet openlijk de leer van de Bijbel kunnen onderzoeken.” –*Selected Messages*, boek 1, blz. 411.

Een speciale gave voor een speciaal doel

- 3. Met welk doel gaf de Heer de doop met de Heilige Geest? Lukas 24:48; Johannes 15:27; Handelingen 1:8.**

“Het lijkt vreemd, dat Christus Zijn volgelingen opdroeg om hun werk in Jeruzalem te beginnen, juist de plaats waar de geest van satan zich het meest geopenbaard had in tegenstand en vijandigheid jegens de Vorst des levens. Daar was op Hem gejaagd, werd Hij achtervolgd, ontkend en verraden.”—*Review and Herald*, 19 april 1892.

“De evangelieboodschap is de grote zendingsoorkonde van Christus’ koninkrijk. De discipelen moesten met toewijding arbeiden om zielen te winnen, aan allen de uitnodiging van genade brengend. Zij moesten niet wachten tot het volk naar hen toekwam; zij moesten zelf met hun boodschap naar de mensen gaan.”—*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 20, 21.

“Zoals de discipelen, vervuld van de kracht van de Geest, voortgingen om het evangelie te verkondigen, zo zullen de dienaren van God vandaag de dag voortgaan. Overal om ons heen zijn de akkers wit tot de oogst. Deze akkers dienen geoogst te worden. Wij dienen het werk op te pakken, vervuld met een onzelfzuchtige wens om de boodschap van genade te geven aan diegenen, die in de duisternis van dwaling en ongeloof zitten. God zal de harten van gelovigen bewegen om Zijn werk verder uit te dragen tot de verste regionen.”—*That I May Know Him*, blz. 344.

- 4. Door welke tekenen werden de trouwe gelovigen begeleid, terwijl ze de boodschap van verlossing verkondigden? Hoe zou dit elke gemeente kunnen motiveren de reikwijdte van het zendingswerk te bevorderen en te stimuleren? Markus 16:15, 17, 18.**

“De discipelen zouden door de gave van de Heilige Geest een wonderbare kracht ontvangen. Hun getuigenis zou door wonderen en tekenen worden bevestigd. Niet alleen de apostelen, maar allen die de boodschap zouden aannemen, zouden wonderen doen. [...]

“De belofte is even vérreikend als de opdracht. Het is niet zo dat alle gaven aan iedere gelovige worden meegedeeld. De Geest deelt een ieder in het bijzonder toe gelijk Hij wil. (1 Korinthe 12:11). Maar de gaven des Geestes worden aan iedere gelovige beloofd naarmate hij deze in het werk deze Heren nodig heeft. De belofte is nu nog even krachtig en betrouwbaar als in de dagen der apostelen. ‘Als tekenen zullen deze dingen de gelovigen volgen’. Dit is het voorrecht van Gods kinderen en het geloof moet beslag leggen op alles wat men kan bezitten als bevestiging van het geloof.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 683, 685.

Eenheid en harmonie

5. Wat droeg Jezus, met het oog op deze speciale doop, Zijn discipelen op na Zijn herrijzenis? Lukas 24:49; Handelingen 1:4, 5.

“De talenten die Christus aan Zijn gemeente toevertrouwt stellen in het bijzonder de gaven en zegeningen voor, die de Heilige Geest ons geeft. [...] Alle mensen ontvangen niet dezelfde gaven maar aan iedere dienstknecht van de Meester is een gave van de Geest beloofd. [...]

Eerst na de hemelvaart echter werd de gave in zijn volheid ontvangen. Pas toen de discipelen zich door geloof en gebed volkomen hadden overgegeven aan Zijn werk, werd de Heilige Geest uitgestort. Toen werden op bijzondere wijze de hemelse goederen toevertrouwd aan Christus’ volgelingen. ‘Opgevaren naar de hoge voerde Hij krijgsgevangenen mede, gaven gaf Hij aan de mensen’. (Éfeze 4:8)....De gaven behoren ons reeds toe in Christus, maar het werkelijk bezit

ervan is afhankelijk van ons aanvaarden van Gods Geest.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 198, 199.

- 6. Waar wachtten, volgens de woorden van Jezus, de discipelen op de doop met de Heilige Geest? Hoe brachten ze de dagen van voorbereiding door? Handelingen 1:12-14; 2:1.**

“De eerste discipelen gingen uit om het woord te prediken. Zij openbaarden Christus in hun leven. En de Here werkte met hen, terwijl Hij het woord bevestigde door de tekenen die erop volgden. (Markus 16:20). Deze discipelen bereidden zich voor op hun werk. Voor de dag van het Pinksterfeest kwamen zij bijeen en ruimden alle verschillen uit de weg. Zij waren eensgezind. Zij geloofden de belofte van Christus dat de zegen gegeven zou worden en baden in geloof. Zij vroegen niet alleen een zegen voor zichzelf. Zij voelden de last voor de redding van anderen. Het evangelie moest tot aan de einden der aarden worden gebracht en zij maakten aanspraak op de gave van de kracht die Christus had beloofd. Toen werd de Heilige Geest uitgestort en duizenden kwamen op één dag tot bekering.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 689.

Vervulling en geweldige resultaten

- 7. Wanneer vond de doop van de Heilige Geest plaats? Welke wonderbaarlijke resultaten waren er te zien toen de discipelen het evangelie predikten? Handelingen 2:2, 14, 41.**

“De apostelen spraken met de kracht van de Heilige Geest; hun woorden konden niet worden tegengesproken, want ze werden bevestigd door machtige wonderen, die zij bewerkstelligden door de uitstorting van de Geest van God. De discipelen zelf waren verbaasd over de resultaten van deze verschijning en de snelle, overvloedige oogst van zielen. Alle mensen waren vervuld met verwondering.” –*The Story of Redemption*, blz. 245.

“Als de gemeente het werk van Christus doet, heeft zij de belofte van Zijn tegenwoordigheid. [...] Het leven van de gemeente is afhankelijk van het vervullen van de opdracht van de Heer. Dit werk te verwaarlozen is vragen om geestelijke verzwakking en verval. Waar niet daadwerkelijk voor anderen wordt gewerkt taant de liefde en verzwakt het geloof.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 687.

“Deze gebeurtenissen zullen met groter kracht herhaald worden. De uitstorting van de Heilige Geest op de dag van het Pinksterfeest was de vroege regen, maar de late regen zal nog overvloediger zijn. De Geest wacht op onze vraag en onze aanvaarding. Christus zal opnieuw in volheid geopenbaard worden door de kracht van de Heilige Geest.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz 68.

Voor verdere studie

“Dat kan ook nu nog gebeuren. Laat Gods Woord gepredikt worden in plaats van menselijke beschouwingen. Laten christenen hun verschil van mening terzijde schuiven en zich aan God geven voor de redding van hen die verloren zijn. Laten ze in geloof vragen om de zegen, dan zal deze komen. De uitstorting van de Geest in de dagen van de apostelen was de ‘vroege regen’ en de resultaten waren heerlijk. Maar de ‘late regen’ zal veel overvloediger zijn. (Joël 2:23).

Allen die zich geheel aan God wijden zullen gedurig nieuwe lichamelijke en geestelijke kracht ontvangen. De onuitputtelijke voorraden van de hemel staan tot hun beschikking. Christus geeft hun de adem van Zijn Geest, het leven van Zijn eigen leven. De Heilige Geest geeft de grootst mogelijke kracht om in verstand en hart te werken. Gods genade vergroot en vereenvoudigt hun bekwaamheden en elke volkomenheid van de goddelijke natuur

staan hen bij in het werk van het redden van zielen. Door samenwerking met Christus worden zij volmaakt in Hem en in hun menselijke zwakheid worden zij in staat gesteld de daden van de Almachtige te doen.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 689.

***Leest u alstublieft het zendingsbericht
uit Zuidoost-Azië op blz. 58.***

9^e Les

Sabbat 27 augustus 2017

Sabbatbegin 20.42^u ↔ 20.40^u

‘Ik vaar op naar Mijn Vader’

“Het kostbaarste feit voor de discipelen bij de hemelvaart van Jezus was, dat Hij van hen heenging naar de hemel in de tastbare vorm van hun goddelijke Leraar....

Niet alleen zagen de discipelen de Here opvaren, zij hadden ook het getuigenis van de engelen dat Hij was heengegaan om plaats te nemen op de troon van Zijn Vader in de hemel. De laatste herinnering die de discipelen zouden hebben van hun Heer was die van een meelevende Vriend, de verheerlijkte Verlosser. Mozes bedekte zijn gelaat om de heerlijkheid die de wet daarop weerkaatste, te verbergen en de heerlijkheid van de hemelvaart van Christus werd versluierd voor het menselijk oog. De heerlijkheid van het hemelse geleide en de opening van de glorieuze poorten van God om Hem te verwelkomen konden niet door sterfelijke ogen aanschouwd worden.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 432.

Tijd om naar de Vader terug te keren

- 1. Wat zei Jezus twee keer in Zijn gebed tot Zijn Vader in Gethsemané? Welk moment kwam er nu aan? Johannes 17:11, 13.**

“Christus had het werk dat Hem was opgedragen, volbracht. Hij had degenen die Zijn werk onder de mensen zouden voortzetten, bijeen gebracht, en Hij zei: ‘Ik ben in hen verheerlijkt. En Ik ben niet meer in de wereld, maar zij zijn in de wereld, en Ik kom tot U. Heilige Vader, bewaar hen in Uw naam, die Gij Mij gegeven hebt, dat zij één zijn zoals Wij. En ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor hen, die door hun woord in Mij geloven opdat zij allen één zijn... Ik in hen en Gij in Mij, dat zij volmaakt zijn tot één, opdat de wereld erkenne, dat Gij Mij gezonden hebt, en dat Gij hen liefgehad hebt, gelijk Gij Mij liefgehad hebt.’ Johannes 17:10, 11, 20-23.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 18.

2. Wat gebeurde er toen Jezus met Zijn discipelen over zaken sprak, die te maken hadden met het koninkrijk van God? Wat gebeurde er terwijl ze toekeken? Handelingen 1:3, 9.

“Jezus sprak deze woorden vlak voordat hij opsteeg naar de hemel, want het verslag zegt: ‘Toen Hij dit gezegd had, werd Hij opgenomen, terwijl zij het zagen, en een wolk nam Hem weg van hun ogen.’ Dit waren de laatste woorden van de Redder tegen Zijn discipelen en hierin zien we welke opdracht ze kregen en welk werk ze dienden te doen. Zij zouden getuigen van Christus tot de verste uithoeken van de aarde. Wij hebben precies dezelfde opdracht als zij en hoe verlangend dienen wij te zijn om de opdracht van onze Heer te vervullen, om diegenen, die verloren zijn te redden, en God te verheerlijken in de wereld.” –*Review and Herald*, 19 april 1892.

“Christus kwam naar deze aarde als God in het kled van de menselijkheid. Hij voer op naar de hemel als een Koning der verlostten. Zijn

hemelvaart paste bij Zijn verheven karakter. Hij ging als Eén, machtig in de strijd, als overwinnaar, die krijgsgevangenen meenam. Hij werd vergezeld door de hemelse scharen, onder gejuich, bijvalsbetuigingen en lof van de hemelse koren.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 432.

Vertrek en zegen

3. **Wat deed Jezus toen Hij van hen wegging? Als we Zijn voorbeeld volgen, wat dienen we dan te doen wanneer we afscheid nemen van de leden en gemeenschap van broeders en zusters? Lukas 24:50, 51.**

“Toen de tijd gekomen was dat Christus tot Zijn Vader zou opvaren, leidde Hij de discipelen naar buiten tot bij Bethanië. Hier bleef Hij staan en zij omringden Hem. Met de handen zegenend uitgestrekt als om hen van Zijn beschermende bewaring te overtuigen, rees Hij langzaam op uit hun midden. ‘En het geschiedde, terwijl Hij hen zegende dat Hij van hen scheidde.’ (Lukas 24:51)

Toen de discipelen naar boven staarden om nog een laatste glimp van hun ten hemel varende Heer op te vangen, werd Hij vol vreugde in de rijen der hemelse engelen ontvangen.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 23.

4. **Wat realiseerden de discipelen zich toen ze dit triomfantelijke zegevierende tafereel aanschouwden? Hoe gaven ze uiting aan hun geloof in Hem, terwijl Hij afscheid nam en opsteeg in de wolk? Lukas 24:52.**

“ Nu zagen ze dat de profetieën letterlijk vervuld waren. ... De goddelijke Leraar was inderdaad alles wat Hij beweerde te zijn. De profetieën aangaande Christus en Zijn missie waren niet langer een geheimenis voor Zijn discipelen, maar een levende werkelijkheid; en terwijl ze hun ervaringen met de wereld deelden en ze de liefde voor God verhieven, was de goddelijke verzekering die ze toonden het bewijs aan de mensen

dat ze de gave van de Heilige Geest hadden ontvangen. De harten van de mensen smolten en onderwierpen zich. De belofte, ‘jullie zullen grotere werken doen dan deze, want Ik ga heen naar Mijn Vader’, werd vervuld. Christus, de Verlosser, was gekomen. De Redder van de wereld was gestorven, opdat eenieder kon leven, eeuwig leven. Het was niet langer meer een kwestie van geloof voor hen dat hij een door God gezonden Leraar was. Zij realiseerden zich, dat Hij, hoewel bekleed met menselijkheid, van goddelijke afkomst was.” –*Review and Herald*, 18 juni 1895.

De hemelvaart van Jezus en Zijn belofte om terug te keren

- 5. Wie bleven er achter en legde aan de discipelen uit wat er zou gebeuren nadat de Verlosser weg was? Op welke gebeurtenis richtten deze boodschappers hun aandacht? Handelingen 1:10, 11.**

“Christus was in menselijke gedaante opgevaren naar de hemel. De discipelen hadden de wolk gezien die Hem opnam. Dezelfde Jezus die met hen had gewandeld, gesproken en gebeden; die met hen had gegeten, die met hen in hun boten op het meer was geweest, en die nu met hen de Olijfberg had beklommen, diezelfde Jezus was nu heengegaan om te zitten in de troon van Zijn Vader. En de engelen hadden hen verzekerd, dat Hij die ze naar de hemel hadden zien opvaren zou terugkomen zoals Hij was opgevaren. Hij zal komen met de wolken en elk oog zal Hem zien. ‘De Here Zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods nederdalen van de hemel en zij die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opgestaan.’ ... (Openbaring 1:7; 1 Thessalonicensen 4:16) Zo zal de belofte van de Heer zelf in vervulling gaan: ‘Ik ga heen om u plaats te bereiden, en wanneer Ik heengegaan ben en uw plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt waar Ik ben.’ (Johannes 14:3). Terecht konden de discipelen zich verblijden in de hoop van de wederkomst van hun Heer.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*. blz. 693.

Op de troon der heerlijkheid

6. **Waar zat de Heere Jezus na Zijn grote strijd en Zijn overwinning over zonde en dood? Welke positie ontving Hij? Markus 16:19; Johannes 17:5; Filippensen 2:8-11.**

“De heerlijkheid van de Vader werd aangetoond in de Zoon; Christus openbaarde het karakter van de Vader. Hij had zo’n goede verbinding met God, was zo geheel omarmd in Zijn omringende licht, dat Hij die de Zoon had gezien, de Vader had gezien. Zijn stem was als de stem van God. Let op het gebed van Christus voor Zijn kruisiging: ‘En nu verheerlijk Mij, U Vader, bij Uzelf, met de heerlijkheid, die Ik bij U had, eer de wereld was.’ ” –*Review and Herald*, 7 januari 1890.

Prediken en goddelijke bevestiging

7. **Wat maakte dat de discipelen niet gehinderd werden door twijfel of desoriëntatie, toen ze niet langer gezegend waren door de fysieke aanwezigheid van Jezus? Welke ervaringen maakten zij onmiddellijk? Handelingen 1:12; Lukas 24:53; Markus 16:20.**

“Niet langer waren de discipelen nog bang voor de toekomst. Zij wisten dat Jezus in de hemel was en dat Hij aan hen dacht. Zij wisten dat zij voor Gods troon een Vriend hadden en brachten voor verlangen hun smeekbeden tot de Vader in Jezus’ Naam. Vol ontzag bogen zij zich neer in gebed terwijl zij de verzekering herhaalden: ‘Als gij de Vader om iets bidt, zal Hij het u geven in Mijn naam; bid en gij zult ontvangen, opdat uw blijdschap vervuld zij.’ (Johannes 16:23, 24). Zij strekten de hand van het geloof steeds hoger uit met het machtig argument: ‘Christus Jezus is de gestorvene, wat meer is, de opgewekte, die ter rechterhand Gods is, die ook voor ons pleit.’ (Romeinen 8:34). En Pinksteren bracht hen de volheid van blijdschap door de tegenwoordigheid van de Trooster, zoals Christus had beloofd.”
–*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 694.

Voor verdere studie

“Van het schouwspel van hemelse vreugde komt de echo van Christus’ eigen woorden naar ons op de aarde: ‘Ik vaar op naar Mijn Vader en Uw Vader, naar Mijn God en uw God’. (Johannes 20:17). Het hemelse en het aardse gezin zijn één. Voor ons is onze Heer opgevaren en voor ons leeft Hij. ‘Daarom kan Hij ook volkomen behouden wie door Hem tot God gaan, daar Hij altijd leeft om voor hen te pleiten.’ (Hebreeën 7:25)”
–*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 695.

“De opstanding en hemelvaart van onze Here zijn een zeker bewijs van de triomf van Gods heiligen over dood en graf, en een gelofte dat de hemel openstaat voor hen die hun klederen van het karakter gewassen en wit gemaakt hebben in het bloed van het Lam. Jezus voer ten hemel naar de Vader als een Vertegenwoordiger van het menselijk geslacht, en God zal hen die Zijn beeld weerkaatsen, wederbrengen om Zijn heerlijkheid te aanschouwen en met Hem daarin te delen.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 3, blz. 448.

Zendingsbericht uit Zuidoost-Azië

Voorlezen op Sabbat 26 augustus 2017

*De speciale Sabbatschoolgaven zullen op
Sabbat 2 september 2017 worden ingezameld*

Tussen de zijde- en de specerijenroute

“Doch Ik zeg u, dat velen zullen komen van oosten en westen, en zullen met Abraham, en Izak, en Jakob, aanzitten in het Koninkrijk der hemelen.” Matthéüs 8:11.

Recente archeologische ontdekkingen onthullen dat de handel van de grote oude monarchieën veel uitgebreider was dan geleerden dachten. Men veronderstelt dat de immigratie van Joden in China heeft plaatsgevonden rond 200 v. Chr. Velen geloven dat de bevolking van China en de Oosterse landen het evangelie van de apostel Thomas gehoord hebben. Maar er zijn ook Bijbelonderzoekers die geloven dat Barnabas met Thomas reisde en toen doorging naar China. Het is duidelijk dat deze discipelen de handelaren volgden op de twee belangrijkste handelsroutes, namelijk: de “Specerijenroute” en de “Zijderoute.” Nestoriaanse christelijke zendelingen worden verondersteld in China te zijn geweest rond 500 n. Chr.

De Adventgeschiedenis leert dat Abram LaRue de eerste zendeling in China was, die zelfondersteunende diensten uitvoerde in Hong Kong van 1888 tot aan zijn dood in 1903. In 1902 arriveerde ouderling J.N. Andrews in China en ontwikkelde het werk in Hong Kong verder.

Het Internationaal Zendingsgenootschap begon zo’n 10 jaar geleden in veel landen van de Oriënt, met uitzondering van de Filipijnen, waar de gemeente reeds vele tientallen jaren bestaat. Er zijn nu vele gelovigen in de Volksrepubliek China, Japan, Zuid-Korea, Noord-Korea, Thailand, Vietnam en Maleisië. Geïnteresseerde zielen studeren voor hun doop in Cambodja, Laos, Hong Kong en Mongolië. Er zijn ook openingen in Singapore, Macau, en de Republiek China (Taiwan).

De voornaamste religies in deze landen zijn het boeddhisme en confucianisme. Daarnaast zijn er veel inheemse religies die worden beoefend, terwijl het atheïsme zeer sterk is onder de jongere generatie. De industriële en technologische revoluties brachten enorme veranderingen in de levensstijl van de mensen. Het is een grote uitdaging om drukke professionals tot een religie te bekeren vanwege hun strakke werkschema’s.

Trouwe broeders uit de Filippijnen zijn de uitdaging aangegaan om Gods werk in vele Aziatische landen vooruit te brengen en er zijn reeds zielen gedoopt. De bijbelarbeider in Vietnam gaat de grens over om Cambodja te bezoeken en bereidt mensen voor op de doop. Broeders in Maleisië gaan voorwaarts richting de grote steden. Het werk is aan het beginnen in Thailand, met één doop op het moment van dit schrijven en vele geïnteresseerde zielen verlangen naar geestelijk licht. De Chinese broeders zijn ook bezig met zendingswerk in Mongolië en sommige delen van Noord-Korea. De Zuid-Koreaanse broeders spannen zich ook in om het evangelie te verspreiden in Noord-Korea. Tot nu toe is één ziel uit Noord-Korea gedoopt. De gelovigen in Japan maken plannen om het werk ook naar de belangrijkste steden uit te breiden.

Geliefde broeders en zusters, we hebben uw gebeden en steun nodig om de evangelieopdracht uit te dragen in de Aziatische landen. Geld is nodig om literatuur te produceren in verschillende talen en om de reiskosten te betalen, het huren en inrichten van gebedshuizen, het voldoen aan de visumplicht en aan overheidsvoorschriften om te vergaderen, etc. Uw gulle bijdragen voor de speciale Sabbatschoolgaven van volgende week zal het licht van het evangelie, dat in dit deel van de wereld schijnt, versterken en kracht geven. Dat God u mag zegenen.

–*Douglas Francis*

Penningmeester van de Generale Conferentie en leider van de Aziatische Divisie

De extra sabbatschoolcollecte is bestemd voor Zuidoost Azië

Dat God uw vrijegeve gave mag zegenen en belonen!

10^e Les

Sabbat 2 september 2017

Sabbatbegin 20.27^u ↔ 20.25^u

De Profeet die komen zou

“Tegen het einde van zijn werk als leider en leraar van Israëel, profeteerde Mozes duidelijk van de komende Messias. ‘De Here, uw God’, verklaarde hij aan de bijeengekomen Israëlieten, ‘zal u een profeet verwekken uit uw

midden, uit uw broederen, zoals ik ben; naar Hem zult gij luisteren'. En Mozes verzekerde de Israëlieten dat God Zelf hem dit tijdens zijn verblijf op de berg Horeb had geopenbaard: 'Een profeet zal Ik hun verwekken uit het midden van hun broederen, zoals gij zijt; Ik zal Mijn woorden in Zijn mond leggen, en Hij zal alles tot hen zeggen, wat Ik Hem gebied.' Deuteronomium 18:15, 18." –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 165.

Ik zal een Profeet doen opstaan

- 1. Welk geweldig nieuws had de Heer door middel van Mozes vele eeuwen daarvoor aan Zijn volk gegeven? Deuteronomium 18:15, 18, 19.**

“De door de hemel aangestelde Leraar verschijnt, en Hij is niemand minder dan de Zoon van de eeuwige God. Rol de boekrol open en lees over Hem. Mozes zei tegen de kinderen van Israël: ‘Toen zei de Heere tot mij: Het is goed, wat zij gesproken hebben. Een Profeet zal Ik hun verwekken uit het midden van hun broeders, als u; en Ik zal Mijn woorden in Zijn mond geven, en Hij zal tot hen spreken alles, wat Ik Hem gebieden zal. En het zal geschieden, de man, die niet zal horen naar Mijn woorden, die Hij in Mijn Naam zal spreken, van die zal Ik het zoeken.’ Dit is de voorzegging die de voorname komst aankondigt. Zijn woorden dienden niet genegeerd te worden, want Zijn gezag was het allerhoogst, en Zijn kracht onoverwinnelijk.” –*Lift Him Up*, blz. 35.

Bent u de Profeet?

- 2. Wat kunnen we zien in sommige vragen die een comité stelde aan Johannes de Doper? Welk verband had dit met de bovengenoemde profetie? Johannes 1:21, 25.**

“Onder de joden waren toch nog getrouwe zielen, nakomelingen van die heilige geslachtslijn, waardoor een kennis van God was bewaard gebleven. Zij zagen nog steeds uit naar de vervulling van de belofte, die aan de vaderen was gegeven. Zij versterkten hun geloof door stil te staan bij de verzekering die aan Mozes was gegeven: ‘De Here God zal u een profeet doen opstaan uit uw broeders, gelijk mij: naar deze zult gij horen in alles wat Hij tot u spreken zal.’ (Handelingen 3:22) Op een andere plaats lasen ze dat de Here Iemand zou zalven ‘om een blijde boodschap te brengen aan ootmoedigen, om te verbinden gebrokenen van hart, om voor gevangenen vrijlating uit te roepen, ... om uit te roepen van het welbehagen des Heren.’ (Jesája 61:1, 2) Ze lasen hoe Hij ‘op aarde het recht zou brengen’, hoe de eilanden zouden wachten op Zijn wetsonderricht, hoe de volken zouden komen tot Zijn licht en koningen ‘naar Zijn stralende opgang.’ (Jesája 42:4; 60:3)” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 24.

Het begrip van de Samaritaanse vrouw

- 3. Wat realiseerde de Samaritaanse vrouw zich toen ze met Jezus sprak? Welke vraag stelde zij de mensen van de stad, terwijl ze haar verbazing uitsprak? Welke schitterende getuigenis uitte de man die door Jezus van zijn blindheid genezen was? Johannes 4:19, 28, 29; 9:17.**

“Jezus had een dubbel doel voor ogen; Hij wilde haar zich bewust maken van de zonde van haar manier van leven, maar ook aan haar bewijzen dat een zicht wijzer dan menselijke ogen de geheimen van haar leven gezien had. Maar de vrouw, hoewel ze zich niet ten volle

de schuld van haar manier van leven realiseerde, was ten eerste verbaasd dat deze Vreemdeling een dergelijke kennis bezat. Met diepe eerbied zei ze: ‘Heere, ik zie, dat U een profeet bent; ...’ –*Daughters of God*, blz. 62.

“Deze les is ook bedoeld om ons aan te moedigen, en terwijl er velen zijn, die niet zullen toegeven aan de overtuigende kracht van Gods Geest, zijn er ook velen, die verlangen naar de woorden van licht en redding. Velen zullen de waarheid ontvangen en net zoals de Samaritanen getuigen, dat Christus de Redder van de wereld is. Zij zullen op hun beurt het zaad van de waarheid zaaien. We dienen onze ogen omhoog te richten en naar de akkers te kijken, die wit zijn voor de oogst.” –*The Southern Work*, blz. 59.

Velen beschouwden Jezus als een profeet

- 4. Hoevelen herkenden Jezus als een profeet of als de Profeet die in de wereld zou komen? Lukas 7:15, 16; Johannes 6:14; 7:40; Markus 6:15; Matthéüs 21:10, 11, 46.**

“Meer dan duizend jaar had het joodse volk gewacht op de komst van de beloofde Zaligmaker. Hun voornaamste hoop was gericht op dit gebeuren. Duizend jaar lang vormde Zijn naam het middelpunt in lied en profetie, in tempeldienst en huisgodsdienst ...” –*Profeten en koningen*, blz. 437.

“Geruchten dat Jezus de stad nadert met een grote toeloop van mensen, hebben de oversten bereikt. Maar zij hebben geen welkom voor Gods Zoon. Bevreesd gaan zij Hem tegemoet, met de hoop de scharen te kunnen verspreiden. Als de stoet op het punt staat de Olijfberg af te dalen, wordt deze tegengehouden door de oversten. Zij vragen naar de oorzaak van het luidruchtig vreugdebeton. Als zij vragen: ‘Wie is deze?’ antwoorden de discipelen, vervuld door de geest der inspiratie. Welsprekend herhalen zij de profetieën aangaande Christus ...”
–*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 476.

Sommige discipelen herkenden Jezus als de Profeet

- 5. Wie refereerde aan deze schitterende profetie en wees op de vervulling ervan in de heilige Persoon van Jezus? Handelingen 7:37; Johannes 1:46; Lukas 24:18, 19, 27.**

“Hadden de discipelen juist niet deze uitleg van de Heilige Schrift gehoord van de lippen van hun meester, toen Hij bij hen was? Maar hoe weinig hadden ze die begrepen! Hoe krachtig is hun betekenis nu! Hoe verbazingwekkend hun vervulling! De waarheden, die zij hadden, maar vaag onderscheidde, zijn nu onthuld in een gloed van licht. De dingen die Hij hen verteld had, waren voltooid. Het geloof begint weer te leven. Hun harten kloppen met een sterke en herstelde hoop, terwijl zij gretig luisteren naar de duidelijke, eenvoudige woorden van hun onbekende medereiziger. Ze zijn verbaasd als ze merken dat hun bezwaarde harten licht worden; en terwijl ze denken

aan Jezus, aan alles wat Hij voor hen betekende, aan al Zijn lijden, vloeien hun tranen rijkelijk. Hun vertrouwen was niet misplaatst. Hij was alles en nog meer dan dat ze geloofd hadden.” –*Signs of the Times*, 20 januari 1888.

Jezus spreekt van Zichzelf

- 6. Erkende Jezus dat Hij een profeet was? Matthéüs 13:57, 58; Lukas 13:33.**

Nazareth was de plaats waar Jezus opgroeide, en Zijn familie was bekend bij de mensen. De inwoners hoorden wat hij in andere plaatsen gedaan had; en nadat ze naar Zijn onderricht in de synagoge geluisterd hadden, begonnen ze, in plaats van hun harten open te stellen voor Zijn woorden, twijfel te zaaien en bezwaar te maken. Zij vroegen zich af hoe Hij – van eenvoudige komaf – aan Zijn kennis kwam. Terwijl zij niet dachten dat Hij een boodschapper van God kon zijn, bewees Jezus, doordat Hij de uitdrukking ‘een profeet is niet ongeëerd, dan in zijn vaderland’ (Matthéüs 13:57) op Zichzelf toepaste, dat Hij Zichzelf als een profeet beschouwde. Hoe anders zou de ervaring van de inwoners van Nazareth geweest zijn als ze Hem tenminste als een profeet aanvaard hadden!

Laten we luisteren naar de Profeet

- 7. Hoe paste de apostel Petrus de profetie van Deuteronomium 18 toe? Als we waarlijk erkennen dat Jezus de Profeet is, hoe zullen we dan Zijn onderwijzingen beschouwen? Handelingen 3:22-24.**

“Christus bracht een zekere kennis over God naar onze wereld, en aan allen, die Zijn woord ontvingen en gehoorzaamden, gaf Hij de macht om zonen van God te worden. Hij die van God naar onze wereld kwam, gaf uitleg over elk onderwerp, dat van belang is voor de mens om te weten, zodat hij de weg naar de hemel kan vinden. Voor Hem was de waarheid een altijd aanwezige, vanzelfsprekende realiteit; Hij deed geen suggesties, bevorderde geen gevoelens, ideeën of meningen, maar Hij presenteerde alleen de vaste, reddende waarheid.” –*Fundamentals of Christian Education*, blz. 405, 406.

Voor verdere studie

“De waarheid, de reddende waarheid, kwijnde nooit weg op Zijn tong, leed niet in Zijn handen, maar blonk eenvoudig en duidelijk omschreven uit in de morele duisternis, die onze wereld overheerste. Hij verliet de hemelse hoven om dit werk te doen. Hij zei over Zichzelf: ‘Hiertoe ben Ik geboren en hiertoe ben Ik in de wereld gekomen, opdat Ik aan de waarheid getuigenis geven zou.’ De waarheid kwam van Zijn lippen met een frisheid en kracht, als een nieuwe openbaring. Hij was de weg, de waarheid en het leven. Zijn leven, dat Hij voor deze zondige wereld gaf, was vol van oprechtheid en gewichtige resultaten; Zijn werk was immers het redden van verlorengaande zielen. Hij kwam naar voren om het Ware Licht te zijn, dat middenin de morele duisternis van bijgeloof en dwaling schijnt, en Hij werd aangekondigd door een stem uit de hemel, die uitriep: ‘Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Wie Ik Mijn welbehagen heb!’ ...

‘Want Mozes heeft tot de vaderen gezegd: De Heere, uw God, zal u een Profeet verwekken, uit uw broeders, gelijk mij; Die zult gij horen, in alles, wat Hij tot u spreken zal. En het zal geschieden, dat alle ziel, die deze Profeet niet zal gehoord hebben, uitgeroeid zal worden uit het volk.’ ” –*Fundamentals of Christian Education*, blz. 405.

De overste Herder

“In Zijn verhouding tot Zijn volk wordt Christus vergeleken met een herder. Na de zondeval zag Hij hoe Zijn schapen gedoemd waren om te komen in de duisternis van de zonde. Om deze afgedwaalden te redden, verliet Hij de eer en de heerlijkheid van het huis van Zijn Vader. Hij zegt: ‘De verlorene zal Ik zoeken en de afgedwaalde terughalen; de gewonde zal Ik verbinden en de zieke versterken’. ‘Ik zal Mijn schapen verlossen, opdat zij niet langer tot een prooi zijn’. ‘Het wild gedierte der aarde zal ze niet meer verslinden’. Ezechiël 34:16, 22, 28. Zijn stem wordt gehoord als Hij hen tot Zijn kudde roept Zijn zorg voor de kudde blijft dezelfde.”
–*Patriarchen en profeten*, blz. 160, 162.

Bijzondere zorg voor het volk

1. **Welke bijzondere zorg wil de Heer aan Zijn volk schenken? Wat zijn de kenmerken van de volmaakte herder? Jesája 40:11; Ezechiël 34:23.**

“De beschermende zorg die de onderherder de lammeren van zijn kudde geeft, wordt goed geïllustreerd op een afbeelding die ik heb gezien, welke de goede Herder voorstelde. De herder leidt de weg en de kudde volgt op een dichte afstand. In zijn armen wordt een hulpeloos lam gedragen, terwijl de moeder vertrouwd aan zijn zij meeloopt. Over het werk van Christus schrijft Jesája: ‘Hij zal de lammeren in Zijn armen vergaderen, en in Zijn schoot dragen.’ Jesája 40:11. De lammeren hebben meer nodig dan dagelijks voedsel. Ze hebben bescherming nodig en moeten voortdurend met tedere zorg behoed worden. Als er een afdwaalt, moet ernaar gezocht worden. Dit is een mooi

beeld en vertegenwoordigt goed de liefdevolle dienstverrichting die de onderherder van de kudde van Christus moet doen voor degenen die onder zijn bescherming en zorg staan.” –*Gospel Workers*, blz. 211.

Jezus, de goede Herder

2. Wie is de goede Herder? Hoe herkennen we de ware Herder van de kudde? Johannes 10:11, 14.

“Christus, het grote voorbeeld voor alle predikanten, vergelijkt Zichzelf met een herder. ‘Ik ben de goede Herder’, zegt Hij; ‘de goede herder stelt zijn leven voor de schapen.’ ‘Ik ben de goede Herder; en Ik ken de Mijnen, en word door de Mijnen gekend. Gelijk de Vader Mij kent, alzo ken Ik ook de Vader; en Ik stel Mijn leven voor de schapen.’ Johannes 10:11, 14, 15.

Zoals een aardse herder zijn schapen kent, zo kent de goddelijke Herder Zijn kudde die over de hele wereld verspreid is. ‘Gij nu, o Mijn schapen, schapen Mijner weide! gij zijt mensen; maar Ik ben uw God, spreekt de Heere HEERE.’ Ezechiël 34:31.” –*Gospel Workers*, blz. 181.

Verloren zonder Hem

3. Wat zou er zonder Zijn herderlijke zorg met ons gebeuren in deze wereld vol blindheid en verwarring? Jesaja 53:6; 1 Petrus 2:25.

“Toen alle hoop voor Adam en Eva was uitgesloten als gevolg van overtreding en zonde, ... gaf Christus Zichzelf als een offer voor de zonde van de wereld. [...] Christus werd plaatsvervanger en borg voor de mens. Hij zou Zijn leven geven voor de wereld, die wordt vertegenwoordigd door het verloren schaap dat van de kudde was afge-

dwaald, wier schuld en hulpeloosheid tegen hen werkte en hen verhinderde om terug te keren. ‘Hierin is de liefde, niet dat wij God liefgehad hebben, maar dat Hij ons lief heeft gehad, en Zijn Zoon gezonden heeft tot een verzoening voor onze zonden.’ ‘Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een ieder naar zijn weg; doch de Heere heeft onzer aller ongerechtigheden op Hem doen aanlopen.’ Elke zoon en dochter van God zal – indien zij een inwonende Heiland hebben – handelen als Christus. Iedere ziel die geen inwonende Heiland heeft, zal dezelfde onchristelijkheid in karakter openbaren. Liefde wordt niet gekoesterd en uitgevoerd.” –*Fundamentals of Christian Education*, blz. 283, 284.

Bereid om het uiterste te doen

- 4. Wat is door Zijn grote liefde mogelijk voor de verloren schapen? Wat heeft de ware Herder gedaan voor elke verloren ziel, naast de enorme inspanningen en het blijven zoeken? Lukas 15:4, 5; Johannes 10:15; Matthéüs 18:11-14.**

“Jezus Christus heeft de plaats ingenomen van degene die kwam om te zoeken en te redden wat verloren is, Hij heeft de wereld verhoogd toen Hij stierf om het te verlossen, om dat ene verloren schaap terug te brengen naar de kudde. Jezus heeft Zijn kostbare leven gegeven, Zijn persoonlijke aandacht, aan de minste van Gods kinderen; en engelen die uitblinken in sterkte legeren zich rond diegenen die God vrezen. Laat ons dan waakzaam zijn en nooit een verachtelijke

gedachte toelaten om de geest te beheersen ten aanzien van een van de kleinsten van God. We zouden ons moeten bekommeren om de dwalenden, bemoedigende woorden spreken tot de gevallenen, en ervoor vrezen dat we niet door een onverstandige handeling hen laten weggaan van de medelijdende Verlosser.” –*Lift Him Up*, blz. 209.

Voorzien van grazige weiden

5. **Wat zullen de schapen – die trouw de goede Herder volgen – in overvloed hebben? Welke bijzondere aandacht geeft Hij de kleine lammeren? Psalm 23:1, tweede gedeelte, 2; Johannes 10:9; Jesaja 40:11.**

“Jezus is de goede Herder. Zijn volgelingen zijn de schapen in Zijn weide. Een herder is altijd bij zijn kudde om hen te beschermen, weg te houden van de wolven, te zoeken naar de verloren schapen en ze weer terug te brengen bij de kudde, om ze langs groene weiden en levende wateren te leiden.” –*Lift Him Up*, blz. 215.

“Jezus was de goede Herder voor wie de deur opengaat, Die de schapen kent, de Zijnen bij hun eigen naam roept en ze leidt. Hij is Degene die sterker is dan de dief en de rover, die niet door de deur naar binnen komen, maar via een andere weg klimmen. [...] Christus heeft Zichzelf voorgesteld als de Enige die de eigenschappen bezit van een goede herder.” –*Lift Him Up*, blz. 197.

Bijzondere aandacht voor de zieken en gewonden

6. **Geeft de goede Herder tijd, aandacht en zorg aan degenen die geteisterd, gewond, zwak en ziek zijn? Ezechiël 34:16; Micha 4:6, 7.**

“Christus paste deze profetieën toe op Zichzelf en liet de tegenstelling zien tussen Zijn eigen karakter en dat van de leiders in Israël. Zojuist hadden de Farizeeën iemand uit de kudde verdreven, omdat hij het waagde te getuigen van Christus’ macht. Ze hadden iemand buitengesloten die de ware Herder tot Zich had getrokken. Daardoor hadden zij getoond dat zij niet op de hoogte waren van het werk dat hun was toevertrouwd en het vertrouwen als herders der kudde niet verdienden. Jezus hield hen nu de tegenstelling voor ogen tussen hen en de Goede Herder en Hij wees op Zichzelf als de ware bewaker van de kudde des Heren. Eer Hij dit echter deed, sprak Hij over Zichzelf onder een ander beeld.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 397, 398.

De overste Herder geeft het eeuwige leven

- 7. Hoe wordt – gezien Zijn grote liefde voor de mens – de Meester van onze zielen genoemd? Wat zal Hij met Zich meebrengen als Hij in alle heerlijkheid komt? Hebreëen 13:20; 1 Petrus 5:4; Johannes 10:28.**

“Jezus was de goede Herder voor wie de deur opengaat, Die de schapen kent, de Zijnen bij hun eigen naam roept en ze leidt. Hij is Degene die sterker is dan de dief en de rover, die niet door de deur naar binnen komen, maar via een andere weg klimmen. [...] Christus heeft Zichzelf voorgesteld als de Enige die de eigenschappen bezit van een goede

herder. Hij is vertegenwoordigd als de 'Overste Herder'... Wederom wordt Hij de grote Herder genoemd. 'De God nu des vredes, Die de grote Herder der schapen, door het bloed van het eeuwige testament, uit de doden heeft weergebracht, namelijk onze Heere Jezus Christus, Die volmake u in alle goed werk, opdat u Zijn wil mag doen; werkende in u, hetgeen voor Hem welbehagelijk is, door Jezus Christus; Hem zij de heerlijkheid in alle eeuwigheid.' –*Signs of the Times*, 4 december 1893; *Lift Him Up*, blz. 197.

“Christus... eist dat deze herders dezelfde belangstelling hebben voor Zijn schapen die Hij altijd heeft laten zien en dat zij te allen tijde de verantwoordelijkheid voelen voor de taak die Hij aan hen heeft toevertrouwd.... Als ze Zijn zelfverloochende voorbeeld nadoen, zal de kudde bloeien onder hun toewijding.... Zij zullen voortdurend bezig zijn met het welzijn van de kudde.” –(*Spiritual Gifts*, vol 3, blz. 122-124) *Lift Him Up*, blz. 196.

Voor aanvullende studie

“De profeet Jesája had dit beeld toegepast op het werk van de Messias in de woorden vol troost: ‘Klim op een hoge berg, vreugdebode Zion; verhef uw stem met kracht, vreugdebode Jeruzalem; verhef ze, vrees niet; zeg tot de steden van Juda: Zie hier is uw God!... Hij zal als een herder Zijn kudde weiden, in Zijn arm de lammeren vergaderen en ze in Zijn schoot dragen.’ Jesája 40:9-11. David had gezongen: ‘De Heer is mijn Herder; mij ontbreekt niets.’ Psalm 23:1. En door Ezechiël had de Heilige Geest gezegd: ‘Dan zal Ik één herder over hen aanstellen, die hen weiden zal’. ‘De verlorene zal Ik zoeken en de afgedwaalde terughalen; de gewonde zal Ik verbinden en de zieke versterken’. ‘Ik zal met hen een verbond des vredes sluiten’. ‘Dan zullen zij de volken niet langer tot een prooi zijn ... maar zij zullen veilig wonen zonder dat iemand hen opschrikt’. Ezechiël 34: 23, 16, 25, 18.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 397.

De toereikendheid van Christus' verzoening

“ ‘En dit is het eeuwige leven, dat zij U kennen, de enige waarachtige God, en Jezus Christus, Die U gezonden hebt.’ Alle andere kennis is waardeloos als slechts Christus in het hart woont, en is verweven met de genegenheden. Onze Heer beoogde, dat Zijn gemeente aan de wereld de volheid en toereikendheid zou weerspiegelen die wij in Hem vinden. Zijn kinderen ontlenen hun blijdschap uit een Bron hoger dan de wereld kan bevatten; en terwijl zij voortdurend van Gods overvloed in geestelijke en tijdelijke gaven ontvangen, dienen zij aan de wereld Christus' liefde en weldadigheid weer te geven.” –*Review and Herald*, 11 december 1888.

De Verlosser

1. **Hoe beschreef de engel van de Heer het verzoenende werk van Jezus voor de berouwvolle zondaar? Wat was noodzakelijk voordat Hij de zonden van de mensen kon wegwassen? Matthéüs 1:21; Hebreëen 2:17.**

“We moeten over de Schrift nadenken; nuchter en oprecht de dingen bedenken die betrekking hebben op ons eeuwig heil. De oneindige barmhartigheid en liefde van Jezus, het offer dat voor ons is gebracht, vragen om diepgaande en ernstige overdenking. We moeten stilstaan bij de aard van onze geliefde Verlosser en Middelaar. We moeten proberen om de betekenis van het verlossingsplan te verstaan. We moeten nadenken over het werk van Hem, die gekomen is om Zijn volk van de zonde te redden. Door steeds over hemelse onderwerpen na te denken, zullen ons geloof en onze liefde sterker worden. Onze gebeden zullen steeds meer aanvaardbaar zijn voor

God, omdat ze steeds meer gemengd zijn met geloof en liefde. Ze zullen bewuster en vuriger zijn. Er zal meer blijvend vertrouwen zijn in Jezus, en u zult dagelijks bewust ervaren dat Christus bereid en machtig is om volkomen zalig te maken, wie door Hem tot God gaan.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 180, 181.

Hij die geen zonde gekend heeft, werd voor de mens tot zonde gemaakt

- 2. Wat nam Jezus op Zich – hoewel Hij onschuldig en heilig was – om boete te doen voor de zonde van de mens en hem te redden van de verdoemenis? Wat zou Hij geven om de zonde van de mens te reinigen? 2 Korinthe 5:21; Hebreëen 9:28; Jesája 53:11, 12.**

“Hoewel Hij de zonde haatte met een volkomen haat, laadde Hij toch de zonde van de hele wereld op Zijn ziel. Terwijl Hij geen schuld had, droeg Hij de straf van de schuldigen. Onschuldig offerde Hij Zichzelf als een plaatsvervanger voor de overtreders. De schuld van iedere zonde drukte op de goddelijke ziel van de Verlosser van de wereld. De boze gedachten, de boze woorden, de boze daden van elke zoon en dochter van Adam riepen om vergelding over Hemzelf: want Hij was de plaatsvervanger geworden van de mens. Hoewel de schuld van de zonde niet van Hem was, was Zijn geest gescheurd en verbrijzeld door de overtredingen van de mensen, en Hem, Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden worden rechtvaardigheid Gods in Hem.” –*Selected Messages*, boek 1, blz. 321.

Verwond wegens onze overtredingen

3. Welk lijden doorstond de Heiland om te boeten voor de zonde van de mens? Jesája 53:4, 5, 10.

“De joden geloofden over het algemeen dat zonde in dit leven wordt gestraft. Elke kwaal werd beschouwd als de straf voor een of andere verkeerde daad, hetzij van de lijder zelf of van de ouders. Het is waar dat alle lijden het gevolg is van het overtreden van Gods wet, maar deze waarheid was verdraaid. Satan had als aanstichter van de zonde en al haar gevolgen de mensen ertoe gebracht ziekte en dood te beschouwen als afkomstig van God, als een straf, willekeurig toebedeeld als gevolg van de zonde. Daarom werd op iemand die door een ziekte of ramp was getroffen, als extra last gelegd dat hij als een grote zondaar werd beschouwd.

Op deze wijze werd voor de joden de weg gebaad om Jezus te verwerpen. Hij die onze ziekten op Zich genomen en onze smarten gedragen heeft, werd door de joden beschouwd als een geplaagde, een door God geslagene en verdrukte. Zij verborgen hun gelaat voor Hem. (Jesája 54:4, 3).” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 392.

“De roep van de ziel moet zijn, ... Laat mij Hem zien als mijn helper, als de Man van smarten, vertrouwd met ziekte. Gij, o Heer, moet mijn helper zijn. Gij waart verwond voor mijn overtredingen, verbrijzeld om mijn ongerechtigheden, ... en met Uw striemen ben ik genezen.” –*Lift Him Up*, blz. 110.

Verlossing door het kostbaar bloed

- 4. Kan de waarde van het kostbare bloed en het leven van Gods Zoon worden geschat? Was de verlossing van de mens tot stand gebracht door het geven van vergankelijke dingen, zoals geld of materiële goederen? 1 Petrus 1:18, 19; Hebreëen 9:13, 14.**

“Alle mensen zijn met deze oneindige prijs gekocht. God heeft door alle hemelse schatten aan deze wereld te geven, door ons in Christus heel de hemel te schenken, de wil, de genegenheid, het verstand en het hart van ieder mens gekocht. Alle mensen, gelovig of ongelovig, zijn Gods eigendom. Allen zijn geroepen om Hem te dienen en allen zullen voor de wijze waarop zij aan deze verplichting gehoor hebben gegeven, op de grote oordeelsdag verslag moeten afleggen.”
–*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 197, 198.

Vóór alles moet je bereid zijn te weten dat je niet van jezelf bent, maar van Hem, Die u gekocht heeft met een oneindige prijs, en dat je niet alleen verplicht bent, maar vastberaden om Hem te verheerlijken in uw lichaam en geest, welke van God zijn. Dat de liefde van zo'n grote omvang u mag dringen om Christus niet alleen met de mond te belijden, maar ook met het leven, om vrucht te dragen tot eer van God.” –*Christ Triumphant*, blz. 90.

Zijn eigen leven geven

- 5. Ten tijde van het Oude Testament bracht de zondaar het dier als slachtoffer en offerde het, maar hoe werd het grootste offer dat ooit in de geschiedenis gedaan is, uitgevoerd? Matthéüs 20:28; Johannes 10:15; 1 Timótheüs 2:6.**

“Alzo gaat Christus, in Zijn eigen smetteloze gerechtigheid, nadat Hij Zijn kostbaar bloed heeft gestort, de heilige plaats binnen om het Heiligdom te reinigen. En daar wordt de donkerrode stroom toegepast op de dienst van de verzoening tussen God en de mens” –*Het geloof waardoor ik leef*, blz. 200.

“Zoals de [hoge]priester het warme bloed op het verzoendeksel sprenkelde, terwijl de welriekende wolk van wierook naar God opsteeg, moeten onze gebeden, terwijl wij onze zonden belijden en pleiten op de verdienste van Christus’ verzoenend bloed, opstijgen naar de hemel, welriekend door de verdiensten van het karakter van onze Heiland. Ondanks onze onwaardigheid moeten wij bedenken dat er Iemand is die de zonde kan wegnemen en die maar al te zeer bereid is om de zondaar te redden. Hij heeft met Zijn eigen bloed de straf voor alle boosdoeners betaald. Elke zonde, die met een berouwvol hart aan God is beleden, zal Hij wegdoen.” –*Bijbelkommentaar*, blz. 660, 661.

De toereikende verzoening

- 6. Had het offer dat Gods Zoon gegeven heeft een beperkt resultaat, zoals dat het geval was bij het offeren van dieren in de oudheid? Hoe ver reikt de door Jezus gekochte verlossing? Hebreëen 9:11, 12.**

“Er is een zegen uitgesproken over allen die wenen. Zouden er geen wenenden in onze wereld zijn geweest, dan had Christus niet het vaderlijke karakter van God aan de mens hebben kunnen openbaren.

Die verdrukt zijn door de overtuiging van de zonde, dienen de zegen van vergeving te kennen, en hun overtredingen uitgewist hebben. Had er niemand geweest die weende, dan zou de toereikendheid van Christus' boetedoening voor de zonde niet zijn begrepen." –*Signs of the Times*, 8 augustus 1895.

“Het bloed van Christus heeft een krachtige uitwerking, maar het moet voortdurend toegepast worden. God wenst niet alleen dat Zijn dienstknechten de middelen gebruiken, die Hij hun heeft toevertrouwd voor Zijn heerlijkheid, maar Hij verlangt dat ze zich persoonlijk wijden aan Zijn werk. Indien gij, mijn broeders, zelfzuchtig zijt geworden, ... dan moet ge nodig en grondig met het bloed besprenkeld worden, en uzelf en al uw bezit aan God wijden.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 500, 501.

In Zijn naam bekering en vergeving van zonden prediken

- 7. Wat verkondigt Gods trouwe volk aan de wereld, gelet op de grote waarde van de verlossing, gekocht voor het gehele mensdom? 1 Timótheüs 3:16; Lukas 24:46, 47; Matthéüs 28:19; Handelingen 20:21.**

“Christus gebood Zijn discipelen dat zij hun arbeid in Jeruzalem moesten beginnen. Deze stad was het toneel geweest van Zijn verbazingwekkend offer voor het menselijk geslacht. Daar had Hij, in menselijke gedaante, met mensen gewandeld en gesproken, en weinigen hadden beseft hoe dicht de hemel zich tot de aarde had neergebogen. Daar was Hij veroordeeld en gekruisigd. In Jeruzalem

waren er velen die heimelijk geloofden dat Jezus van Nazareth de Messias was, en velen die door priesters en oversten waren bedrogen. Aan dezen moest het evangelie verkondigd worden. Zij moesten tot bekering worden geroepen.

De geweldige waarheid dat alleen door Christus vergeving van zonden kon worden verkregen, moest hun duidelijk worden gemaakt. En daar geheel Jeruzalem nog in beroering was door de aangrijpende gebeurtenissen van de laatste weken, zou de prediking van de discipelen een diepe indruk maken.” –*Van Jeruzalem tot Rome*, blz. 23.

Voor verdere studie

Titus 2:14

“De offerande gedaan door onze Verlosser was van voldoende waarde om een volledige boetedoening voor de zonden van de hele wereld te doen, en allen die door bekering en geloof naar deze Toevlucht vluchten, zullen borgstelling vinden. Hier zullen zij vrede vinden van de zwaarste schuldenlast, en verlichting van de diepste veroordeling. Door het zoenoffer van Christus en Zijn middelaarswerk ten behoeve van ons kunnen we met God verzoend te worden. Het bloed van Christus zal effectief blijken te zijn om de karmozijnrode vlek van de zonde weg te wassen.” –*Signs of the Times*, 20 januari 1881.

“Wanneer mannen en vrouwen meer ten volle de omvang kunnen begrijpen van het grote offer, gebracht door de Majesteit des hemels door in 's mensen plaats te sterven, zal het plan der verlossing verheerlijkt worden ... Deze wereld zal van bitter weinig waarde zijn voor hen, die de ontzaglijke prijs van 's mensen verlossing, het dierbare bloed van Gods geliefde Zoon, waarden. [...] Wie kan de liefde van Christus voor een verloren wereld meten, toen Hij aan het kruis hing, lijdende voor de zonden van schuldige mensen? Deze liefde was onmeetbaar, oneindig.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 1, blz. 237.

De Zaligmaker

“Terwijl wij Christus in zekere zin kennen, dat Hij de Zaligmaker van de wereld is, betekent het meer dan dat. We moeten een persoonlijke kennis en ervaring in Christus Jezus hebben, een proefondervindelijke kennis van Christus, wat Hij is voor ons, en wat wij zijn voor Christus. Dat is de ervaring die iedereen wil. Welnu, ik kan het niet voor iemand van jullie verkrijgen, noch kan u het voor mij verkrijgen. Het werk dat gedaan moet worden voor ons, dient te zijn door middel van de openbaring van de Heilige Geest van God op de menselijke geest en het menselijk hart. Het hart dient te worden gezuiverd en geheiligd.” –*This Day with God*, blz. 213.

Beloften van verlossing

1. **Welke schitterende belofte gaf de Heer eeuwen geleden om het menselijke hart te vullen met blijdschap en hoop? Jesaja 49:6; 56:1.**

“God heeft in de duidelijkste bewoordingen gesproken over elk thema dat te maken heeft met de zaligheid van de ziel.” –*Bijbelcommentaar*, blz. 572.

“Met de woorden ‘Ik ben het Licht der wereld’ noemde Jezus Zichzelf de Messias. De bejaarde Simeon had in de tempel waar Christus nu onderwees, over Hem gesproken als ‘een licht tot openbaring voor de heidenen en heerlijkheid voor uw volk Israël.’ (Lukas 2:32) Met deze woorden paste hij een profetie op Hem toe die heel Israël kende. De Heilige Geest had door de profeet Jesaja gesproken: ‘Het is te gering dat gij Mij tot een knecht zoudt zijn om de stammen van Jakob weder

op te richten en de bewaarden van Israël terug te brengen; Ik stel U tot een licht der volken opdat mijn heil reike tot het einde der aarde.’ (Jesaja 49:6) Algemeen paste men deze profetie toe op de Messias en toen Jezus zei: ‘Ik ben het licht der wereld’ moesten de mensen wel inzien dat Hij er aanspraak op maakte dat Hij de Beloofde was.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 387.

Verlosser van de wereld

- 2. Door wie volbracht de Heer het grote verlossingswerk? Hoe uitte Jezus dit toen Hij sprak over Zijn missie in de wereld? Lukas 19:10; Johannes 12:47; 3:17.**

“Christus kwam om de zaligheid te brengen binnen het bereik van allen. Aan het kruis van Golgotha betaalde Hij de oneindige verlossingsprijs voor een verloren wereld. Zijn zelfverloochening en zelfopoffering, Zijn onzelfzuchtige arbeid, Zijn vernedering, en bovenal de offergave van Zijn leven, getuigen van de diepte van Zijn liefde voor de gevallen mens. Het was om de verlorenen te zoeken en zalig te maken, dat Hij naar de aarde kwam. Zijn werk was voor de zondaren, zondaren van elk gehalte, van elke tong en natie. Hij betaalde de prijs voor allen om hen vrij te kopen en hen in Zijn gemeenschap en medeleven te doen delen. De meest dwalenden, de grootste zondaren werden niet voorbij gegaan; Zijn arbeid was inzonderheid voor hen die de zaligheid welke Hij kwam brengen, het meest nodig hadden. Hoe groter hun behoefte was om veranderd te worden, des te dieper was Zijn belangstelling, des te groter Zijn medeleven, des te vuriger Zijn arbeid. Zijn groot hart vol liefde werd beroerd tot in de diepste diepten voor hen wier toestand het meest hopeloos was en die het meest behoefte hadden aan Zijn hervormende genade.” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 259.

“Wanneer Christus als onze persoonlijke Heiland in het leven komt, vindt de ziel redding.” –*Jezus, de Wens der eeuwen*, blz. 458.

Verlost door Zijn bloed

3. **Wat is kostbaarder dan goud en zilver, waardoor wij verlost worden? Éfeze 1:7; 1 Petrus 1:18, 19; Openbaring 5:9.**

“Het is nu de dag van Zijn zaligheid. Het licht van het kruis van Golgotha schijnt nu in heldere, machtige stralen, en openbaart ons Jezus, ons Offer voor de zonde. Wanneer u de beloften leest waarop ik u gewezen heb, bedenk dan dat ze de uitdrukking zijn van onuitsprekelijke liefde en barmhartigheid. Het grote hart van oneindige Liefde richt zich met onuitputtelijk mededogen op de zondaar ‘In Welke wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden.’ (Éfeze 1:7) Ja, geloof enkel dat God uw Helper is. Hij wil Zijn zedelijk beeld in de mens herstellen. Wanneer u zich tot Hem wendt onder belijden en berouw, zal Hij Zich tot u wenden met genade en vergiffenis. Wij zijn de Here alles schuldig. Hij is de bewerker van onze zaligheid. Wanneer u uws zelfs zaligheid werkt met vreze en beven ‘is het God Die in u werkt beide het willen en het werken, naar Zijn welbehagen.’ ” –*Uit de schatkamer der getuigenissen*, deel 2, blz. 281.

Verlossing van zonde

4. **Voor welke besmettelijke, dodelijke ziekte vinden we genezing, vanwege de verlossende genade van Jezus Christus? Mattheüs 1:21; 1 Johannes 3:5.**

“Christus ‘Die Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid, en Zichzelf een eigen volk zou reinigen, ijverig in goede werken.’ (Titus 2:14) Hij deed een offer zo compleet dat door Zijn genade een ieder de standaard van volmaaktheid kan bereiken. Van degenen die Zijn genade ontvangen en Zijn voorbeeld volgen, zal worden geschreven in het boek des levens: ‘Compleet in Hem – zonder vlek of smet’ ” –*In Heavenly Places*, blz. 7.

“De oneindige barmhartigheid en liefde van Jezus, het offer voor ons gebracht, roepen om uiterst serieuze en plechtige overdenking. Wij moeten stilstaan bij het karakter van onze dierbare Verlosser en Middelaar. Wij zouden de betekenis van het verlossingsplan moeten trachten te begrijpen. Wij zouden moeten nadenken over de zending van Hem die kwam om Zijn volk van hun zonden te verlossen. Door het voortdurend overdenken van hemelse thema’s zullen ons geloof en onze liefde sterker worden.” –*Geest, karakter en persoonlijkheid*, blz. 425, 426.

Vrij van verdoemenis

- 5. Waarvan bevrijdt de Heer ons in Zijn grote genade, ondanks alle fouten en zonden die wij in ons leven begaan? Romeinen 8:1; Johannes 5:24.**

“Iedereen moet zó leven dat hij Gods goedkeuring kan wegdragen en God hem kan zegenen. Het is niet de wil van onze hemelse Vader dat wij ooit veroordeeld worden of in de duisternis blijven. Het is geen bewijs van ware nederigheid als wij het hoofd laten hangen en aan zelfbeklag doen. Wij mogen tot Jezus gaan om gereinigd te worden,

en daardoor zonder schaamte of verwijt staan tegenover de wet. ‘Zo is er dan nu geen veroordeling voor hen, die in Christus Jezus zijn. Want de wet van de Geest des levens heeft u in Christus Jezus vrijgemaakt’ (Romeinen 8:1, 2).” –*De grote strijd*, blz. 441.

Gered van de dood

- 6. Van welk beangstigende einde zal de Heer – naast de smet van de zonde en de daaropvolgende veroordeling – ieder individu bevrijden, die tot Hem komt? Psalm 49:16; Hoséa 13:14; 1 Korinthe 15:54, 55.**

“Christus maakt aanspraak op allen die in Zijn naam geloven. De levengevende kracht van de Geest van Christus die in het sterfelijke lichaam woont, bindt elke gelovige ziel aan Jezus Christus. Degenen die in Jezus geloven, zijn heilig voor Zijn hart; want hun leven is met Christus verborgen in God. ...

Wat een heerlijke morgen zal de opstandingsmorgen zijn! Wat een prachtig tafereel zal geopend worden wanneer Christus zal komen om bewonderd te worden door degenen die geloven! Allen die deelgenoten waren met Christus in Zijn vernedering en het lijden zullen deelgenoten zijn met Hem in Zijn heerlijkheid. Door de opstanding van Christus uit de doden zal iedere gelovige heilige die ontslaapt in Jezus zegevierend voortkomen uit zijn huis van bewaring. De opgestane heilige zal uitroepen: ‘Dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning?’ 1 Korinthe 15:55 ...

Jezus Christus heeft de dood overwonnen en de ketenen van het graf verbroken, en allen die slapen in het graf zullen delen in de overwinning delen; zij zullen uit hun graven komen zoals de Overwinnaar.” –*Selected Messages*, boek 2, blz. 271, 272.

Hij zal terugkeren en Zijn kinderen redden

7. **Op welke prachtige gebeurtenis richt – met het oog op al deze zegeningen – ieder kind van God zijn aandacht en hoop? Jesája 25:9; Johannes 10:10, laatste gedeelte, 28.**

“Jezus zal komen ... in de heerlijkheid des Vaders en met Zijn gehele gevolg van heilige engelen, die Hem begeleiden op Zijn tocht naar de aarde. De gehele hemel zal ontruimd worden door de engelen, terwijl de wachtende heiligen naar hem uitzien en hun ogen naar de hemel houden, zoals de Galilese mannen deden, toen Hij van de Olijfberg opvoer. Dan zullen alleen degenen, die heilig zijn, die het zachtmoedige Voorbeeld in alles gevolgd hebben, in verrukking uitroepen, wanneer zij Hem aanschouwen: ‘Zie, deze is onze God, wij hebben hem verwacht en Hij zal ons zalig maken.’ En zij zullen veranderd worden ‘in een punt des tijds, in een ogenblik, bij de laatste bazuin,’ – de bazuin, die de slapende heiligen doet ontwaken en hen oproept uit hun bedden in het stof, bekleed met heerlijke onsterfelijkheid en uitroepende: ‘Overwinning! Overwinning! Over dood en graf!’ ”
–*Eerste geschriften*, blz. 125.

Voor verdere studie

“Wij kunnen de zaligheid niet verdienen, maar wij moeten er met evenveel ernst en volharding naar zoeken alsof wij bereid zouden zijn alles in de wereld daarvoor prijs te geven.” –*Lessen uit het leven van alledag*, blz. 66.
“Welk een voorstelling wordt hier gegeven! ‘Mijn heil is bijna gekomen’ – die grote verlossing voor elke ziel door Jezus Christus, de redding waar naar de profeten met zorg hebben gevraagd en gezocht hebben. Onze Heer komt spoedig tot ons in genade, mededogen en liefde. We moeten erop uitgaan om Hem te ontvangen als een welkome gast.” –*Loma Linda Messages*, blz. 87.

“Hoe meer we nadenken over het karakter van Christus en hoe meer we Zijn reddende macht ervaren, des te scherper zullen we onze eigen zwakheid en onvolmaaktheid beseffen en hoe ernstiger we naar Hem opzien als onze sterkte en onze Verlosser. In onszelf bezitten we niet de macht om de tempel van de ziel te zuiveren van haar onreinheid. Wanneer we echter berouw hebben van onze zonden tegenover God en vergeving zoeken door de verdiensten van Christus, zal Hij dat geloof schenken dat werkt door liefde en het hart zuivert. Door geloof in Christus en gehoorzaamheid aan de wet van God kunnen we geheiligd worden, en aldus geschikt gemaakt worden om te verkeren in het gezelschap van heilige engelen en de in het wit geklede verlost in het rijk der heerlijkheid.”
–*Het geheiligde leven*, blz. 63.

14^e Les

Sabbat 30 september 2017

Sabbatbegin 19.22^{u.} ↔ 19.20^{u.}

God in Christus

de wereld met Zichzelf verzoenende

“De mens, die het beeld van God in zijn ziel heeft beschadigd door een verdorven leven, kan niet, door louter menselijke inspanning, een radicale verandering in zichzelf bewerkstelligen. Hij moet de voorzieningen van het evangelie aanvaarden; Hij moet met God worden verzoend door gehoorzaamheid aan Zijn wet en geloof in Jezus Christus. Zijn leven dient van nu af te worden bestuurd door een nieuw principe. Door middel van berouw, geloof en goede werken kan hij een rechtvaardig karakter ontwikkelen en perfectioneren, en door de verdiensten van Christus aanspraak maken op de voorrechten van de zonen van God. De principes van goddelijke waarheid in het hart ontvangen en gekoesterd, dragen ons naar een hoogte van morele uitmuntendheid die wij voor ons niet mogelijk hadden geacht te bereiken.” –(*Signs of the Times*, 1 augustus 1878) *Testimonies for the Church*, vol. 4, blz. 294.

Vijanden en haters van God

1. **Hoe beschrijft de heilige Schrift de onbekeerde staat van de mens in relatie tot God? Jeremia 5:23; Romeinen 1:30; 5:10, eerste gedeelte.**

“De menselijke familie heeft allemaal de wet van God overtreden, en als overtreders van de wet is de mens hopeloos te gronde gericht. Want hij is de vijand van God, zonder kracht om iets goeds te doen. ‘Daarom dat het bedenken van het vlees vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich aan de wet Gods niet; want het kan ook niet.’ Romeinen 8:7. Kijkend naar de morele spiegel – Gods heilige wet – ziet de mens zichzelf als zondaar en wordt overtuigd van zijn toestand van het kwaad, zijn hopeloze ondergang onder de rechtvaardige straf van de wet. Maar hij is niet achter gelaten in een toestand van hopeloze nood, waarin de zonde hem heeft gedompeld. Want om de overtreder te redden van de ondergang heeft Degene die gelijk was aan God Zijn leven geofferd op Golgotha. ‘Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar het eeuwige leven heeft.’ Johannes 3:16.” –*Selected Messages*, boek 1, blz. 321.

Het grootste offer

2. **Welke bijzondere gebeurtenis vond er plaats toen wij nog zondaren waren, en vijanden van God? Romeinen 5:8, 10.**

“Jezus was de majesteit van de hemel, de geliefde bevelhebber van de engelen, die er genoeg in hadden om Hem te behagen. Hij was één met God, ‘in de schoot des Vaders’ (Johannes 1:18), toch dacht Hij dat het niet wenselijk was om gelijk met God te zijn, terwijl de mens verloren was in zonde en ellende. Hij ging van Zijn troon af, Hij verliet Zijn kroon en koninklijke scepter en bekleedde Zijn goddelijkheid met menselijkheid. Hij heeft Zichzelf tot de dood van het kruis vernederd, opdat de mens verheven kon worden tot een zetel met Hem op Zijn troon. In Hem hebben we een volledig offer, een oneindig offer, een machtige Verlosser, die in staat is om allen tot het uiterste te redden, die door Hem tot God komen. In liefde komt Hij om de Vader te openbaren, om de mens met God te verzoenen, om hem een nieuw schepsel te maken, vernieuwd naar het beeld van Hem die hem geschapen heeft.” –*Selected Messages*, boek 1, blz. 321.

3. Wat heeft de Vader – in Zijn omgang met de mens – door Zijn Zoon gedaan? 2 Korinthe 5:18, eerste gedeelte; Éfeze 2:17, 18.

“Christus leed opdat door geloof in Hem onze zonden vergeven zouden worden. Hij werd de plaatsvervanger en borg van de mens, Zelf de straf op Zich nemend, hoewel Hij het allemaal niet verdiende, opdat wij die het verdienden, vrij zouden zijn en terugkeren naar onze trouw aan God door de verdiensten van een gekruisigde en opgestane Heiland. Hij is onze enige hoop op verlossing. Door Zijn offer zijn wij, die nu voorwaardelijk veroordeeld zijn, gevangenen van hoop. Wij dienen te openbaren aan het universum, aan de gevallen wereld en de ongevallen werelden, dat er vergiffenis is bij God, dat we door Gods liefde met God verzoend kunnen worden. De mens bekeert zich, wordt in zijn hart berouwvol, gelooft in Christus als Zijn verzoenende offer en realiseert dat God met Hem verzoend is.” –*Fundamentals of Christian Education*, blz. 370.

Verzoening met God

4. **Hoe verzoent Jezus' offer de mens met God? Kolossensen 1:20-22; Éfeze 2:13.**

“Zonder het kruis zou de mens geen verbinding met de Vader kunnen hebben. Daaraan hangt al onze hoop. Met het oog daarop kan de christen voorwaarts gaan als overwinnaar; van het kruis straalt het licht van de liefde van de Heiland. Als de zondaar het kruis bereikt en opziet naar Hem, die gestorven is om ons te redden, kan hij zich met grote vreugde verblijden, want zijn zonden zijn vergeven. Als hij bij het kruis knielt, heeft hij de hoogste plaats bereikt, die mensen kunnen bereiken. Het licht van de kennis der heerlijkheid van God wordt geopenbaard in het gelaat van Jezus Christus; de woorden van vergeving worden gesproken: Leef, schuldige zondaar, leef. ... (RH 29 april, 1902).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 394.

“Het vereiste de oneindige verdiensten van Zijn bloed om verzoening te doen voor degenen die Zijn liefde ontvangen en in Zijn voetsporen volgen. De mens kan alleen vergeving en vrede verkrijgen door Hem die ons heeft liefgehad en Die ons zal wassen van onze zonden in Zijn eigen bloed.” –*Signs of the Times*, 6 juli 1888.

5. **Hoe volledig is het bloed van Jezus in het reinigen van de mens van de zonde en hem te verzoenen met God? Éfeze 1:10; Kolossensen 1:14.**

Zie ook de verzen 20-22.

“En de apostel Paulus zei, toen hij aan de gemeente te Kolosse schreef: ‘En Hij heeft u, die eertijds vervreemd waart, en vijanden door het verstand in de boze werken, nu ook verzoend, in het lichaam Zijns vleses, door de dood, opdat Hij u heilig en onberispelijk en onbestraffelijk voor Zich zou stellen.’ ” –*Bible Echo*, 21 februari 1898.

“Er is een ernstig, plechtig werk dat in deze tijd gedaan moet worden. Op alle plaatsen moet de banier worden verheven. God heeft ‘ons bekend gemaakt ... de verborgenheid van Zijn wil, naar Zijn welbehagen, hetwelk Hij voorgenomen had in Zichzelf. Om in de bedeling van de volheid der tijden, wederom alles tot één te vergaderen in Christus, beide wat in de hemel is, en wat op de aarde is; In Hem ...’ ” –*Manuscript Releases*, vol. 21, blz. 51.

Verzoening onder mensen

6. Hoe heeft Jezus de kloof overbrugd tussen hemel en aarde, en ook verdeeldheid onder de mensen weggenomen?

“Christus erkende het onderscheid in nationaliteit, rang of leerstelling niet. De schriftgeleerden en Farizeeën wilden de hemelse gaven tot een plaatselijk en nationaal voorrecht maken, en de rest van Gods gezin in deze wereld wilden zij buitensluiten. Maar Christus is gekomen om alle scheidsmuren af te breken. Hij is gekomen, om te laten zien dat de genade en de liefde die Hij geeft geen grenzen kent, net zomin als de lucht, het licht, of de regenbuien die de aarde verfrissen. Uit het leven van Christus is een godsdienst

voortgekomen zonder rangen en standen, een godsdienst waardoor Jood en heiden, slaaf en vrije, verbonden zijn in één broederband, en voor God gelijk. Zijn handelen werd niet door beleidskwesties beïnvloed. Hij maakte geen onderscheid tussen naasten en vreemdelingen, of tussen vrienden en vijanden. Een ziel die dorstte naar het levende water, die liet Hij tot Zijn hart spreken.” –*Christus’ weerspiegelen*, blz. 27.

Een bijzonder dienstwerk

- 7. Welke schitterende bediening heeft Jezus Christus, Die zo’n geweldige genezing heeft bewerkstelligd tussen hemel en aarde, Zijn volk gegeven? 2 Korinthe 5:18-20.**

“Er ligt een groot werk voor ons. De wereld dient te worden gewaarschuwd. De waarheid dient te worden vertaald naar vele talen, zodat alle naties zich kunnen verheugen in haar reine, levengevende invloed. Dit werk roept op tot het uitoefenen van alle talenten die God aan ons heeft toevertrouwd – de pen, de drukpers, de stem, de portemonnee, en de geheiligde genegenheden van de ziel. Christus heeft ons gemaakt tot vertegenwoordigers om Zijn verlossing bekend te maken aan de mensenkinderen. En indien wij bekleed zijn met de gerechtigheid van Christus en vervuld zijn met de vreugde van Zijn inwonende Geest, zullen we niet in staat zijn te zwijgen.” –*Evangelism*, blz. 570, 571.

Voor verdere studie

“Degenen die in Christus’ plaats zielen vragen om zich met God te verzoenen, dienen door voorschrift en voorbeeld een onsterfelijke interesse te tonen om zielen te redden. Hun ernst, doorzettingsvermogen, zelfverloochening en geest van opoffering zouden de ijver en ernst moeten overtreffen van degenen die de aardse winst zeker stellen, want de ziel is meer

waard dan het aardse afval, en het onderwerp is meer verheven dan aardse ondernemingen. ... Aardse zaken zijn niet blijvend, hoewel zij zoveel kosten. Maar een geredde ziel zal in het koninkrijk der hemelen door de eeuwige tijd heen schijnen.” –*Testimonies for the Church*, vol. 2, blz. 336.

“Door het kruis leren wij dat onze hemelse Vader ons liefheeft met een oneindige, eeuwige liefde en ons trekt met groter verlangen dan een moeder vol medeleven verlangt naar een afgedwaald kind. Kunnen wij ons verwonderen dat Paulus uitroept: ‘Het zij verre dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onze Here Jezus Christus?’ Het is ook ons voorrecht te roemen in het kruis van Golgotha; ons voorrecht om ons geheel te geven aan Hem, die Zichzelf voor ons gegeven heeft. Dan zullen wij, terwijl het licht der liefde, dat van Zijn aangezicht op ons straalt, uitgaan om het te laten schijnen op hen die nog in duisternis verkeren (RH 29 april, 1902).” –*Bijbelkommentaar*, blz. 394.

ZONSONDERGANG

1	vrijdag	30 juni	• 22.03 uur
	Sabbat	1 juli	• 22.03 uur
2	vrijdag	7 juli	• 22.00 uur
	Sabbat	8 juli	• 21.59 uur
3	vrijdag	14 juli	• 21.54 uur
	Sabbat	15 juli	• 21.53 uur
4	vrijdag	21 juli	• 21.46 uur
	Sabbat	22 juli	• 21.45 uur
5	vrijdag	28 juli	• 21.36 uur
	Sabbat	29 juli	• 21.35 uur
6	vrijdag	4 augustus	• 21.24 uur
	Sabbat	5 augustus	• 21.23 uur
7	vrijdag	11 augustus	• 21.11 uur
	Sabbat	12 augustus	• 21.10 uur
8	vrijdag	18 augustus	• 20.57 uur
	Sabbat	19 augustus	• 20.55 uur
9	vrijdag	25 augustus	• 20.42 uur
	Sabbat	26 augustus	• 20.40 uur
10	vrijdag	1 september	• 20.27 uur
	Sabbat	2 september	• 20.25 uur
11	vrijdag	8 september	• 20.11 uur
	Sabbat	9 september	• 20.09 uur
12	vrijdag	15 september	• 19.55 uur
	Sabbat	16 september	• 19.52 uur
13	vrijdag	22 september	• 19.38 uur
	Sabbat	23 september	• 19.36 uur
14	vrijdag	29 september	• 19.22 uur
	Sabbat	30 september	• 19.20 uur

De genoemde tijden zijn berekend voor midden Nederland
(De Bilt, 52° 6' 38" N, 5° 10' 54" E).